

அச்சுவேலி தெற்கு அச்சுவேலியைச் சேர்ந்த

அமரர்

கணபதிப்பிள்ளை விநாயகமூர்த்தி

(ஓய்வுநிலை ஆசிரியர்.)

அவர்களின் நினைவாக வெளியிடப்பட்ட

“பிள்ளையார் கதை”

சிவமயம்

அச்சுவேலி, வதற்கு அச்சுவேலிவைப் பிறப்பி. பாகவர வார்ப்பி. பாகவர வார்ப்பி.

அமரர் கணபதிப்பிள்ளை விநாயகமூர்த்தி

(சிப்புவ. நினை. ஆசிரியர்)

அவர்களின் நினைவாக வெளியிடப்பட்ட

“பிள்ளையார் கதை”

11.04.2017

சமர்ப்பணம்

அச்சவேலிப் பதயில் ஆட்சி கொண்டமரும்
உலவ்க்குள விநாயகப் பெருமானை
உள்ளன்போடு வாழ்நாள் முழுவதும்
வாழ்த்த வணங்க வான் கதயடைந்த
சைவப் பேராளர்
கணபதீபீள்ளை விநாயகமூர்த்த
அவர்களின் ஞாபகார்த்தமாக
இம்மலரை அவரின் பெயர் பாதங்களில்
சமர்ப்பிக்கின்றோம்

குடும்பத்தினர்

உ
சிவபாம

பிறப்பு
30.06.1935

இறப்பு
12.03.2017

அமரர்

கணபதிப்பிள்ளை விநாயகமூர்த்தி

திதி வெண்பா

ஆண்டதுவாம் துர்முகியில் மாசி மாதத்தில்
புண்டதோர் பூரணையாம் திதியில் - நீண்ட புகழ்
நன் விநாயகமூர்த்தியாம் நல்ல பண்பாளன்
சென்றிட்டார் தெய்வமலர்தான்.

உ
சிவமயம்

தோத்திரப் பாடல்கள் விநாயகர் வணக்கம்

பிடியதன் உருவுமை கொளமிகு கரியது
வடிகொடு தனதடி வழிபடும் அவரிடர்
கடிகணபதிவர அருளினன் மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை இறையே.

தேவாரம்

வேயுறு தோளிபங்கன் விடமுண்ட கண்டன்
மிகநல்ல வீணை தடவி
மாசறு திங்கள் காங்கை முடிமே லணரிந்தெ
னுளமே புகுந்த வதனால்
ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழன் வெள்ளி
சனிபாம் பிரண்டு முடனே
ஆசறு நல்ல நல்ல வவைநல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

திருவாசகம்

பால் நினைந்தாட்டும் தாயினுஞ்சாலப்
பரிந்து நீ பாவினே னுடைய
ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
உலப்பிலா ஆனந்த மாய
தேனினைச் சொரிந்து புறம் புறந் திரிந்த
செல்வமே சிவ பெருமானே
யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவதினியே.

திருவிசைப்பா

ஒளிவளர் விளக்கே யுலப்பிலா வொன்றே
உணர்வு சூழ் கடந்ததோர் ருணர்வே
தெளிவளர் பளிங்கின் றிரண் மணிக் குன்றே
சித்தத்துள் தித்திக்குந் தேனே
அளிவள ருள்ளத் தாநந்தக் கணியே
அம்பலம் ஆடரங் காக
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே.

திருப்பல்லாண்டு

பானுக்குப் பாலகன் வேண்டி யழுதிடப்
பாற்கட லீந்த பிரான்
மானுக்குச் சக்கர மன்றருள் செய்தவன்
மன்னிய தில்லை தன்னுள்
ஆலிக்கு மந்தணர் வாழ்கின்ற சிற்றம்
பலமே யிடமாகப்
பாலித்து நட்டம் பயிலவல் லானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்

உலகெ லாமுணர்ந் தோதந் கரியவன்
நிலவு லாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதிய னம்பலத் தாடுவான்
மலர்சி லம்படி வாழ்த்தி வணங்குவான்.

திருப்புகழ்

ஏறுமயி லேறிவிளை யாடுமுக மொன்றே
ஈசனொடு ஞானமொழி பேசுமுக மொன்றே
கூறுமடி யார்கள் வினை தீர்த்தமுக மொன்றே
குன்றுருக வேல்வாங்கி நின்றமுக மொன்றே
மாறுபடு சூரனைவ தைத்தமுக மொன்றே
வள்ளியை மணம்புணர வந்தமுக மொன்றே
ஆறுமுக மான பொருள் நீயருள வேண்டும்
ஆதியரு ணாசல மமர்ந்த பெரு மானே.

வாழ்த்து

வான்முகிழ் வழாது பெய்க மலிவளம் சுரக்க
மன்னன்கோன்முறை அரசு செய்க குறைவிலா
துயிர்கள்வாழ்கநான்மறை அறாங்கள் ஓங்க நற்றவம் வேள்வி
மல்கமேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக ஊலகமெல்லாம்

விநாயகர் வழிபாடு

ஐந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்தனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின்றேனே

- திருமூலர் -

பவளமால் வரையில் நிலவெறிப் பதுபோல்
பரந்தநீர் றழகுபச் சுடம்பில்
திவளமா துடன்நின்று ஆடிய பரமன்
சிறுவனைப் பாரதப் பெரும்போர்
தவளமா மருப்பொன்று ஒடித்தொரு
கரத்தில் தரித்துயர் கிரிப்புறத் தெழுதும்
கவளமா களிற்றின் திருமுகம் படைத்த
கடவுளை நினைந்துகை தொழுவாம்.

- திருவாதவூர்ப்புராணம் -

ஒருகோட்டன் இருசெவியன் மும் மதத்தான்
நால்வாய் ஐங்கரங்கள் ஆறு
தருகோட்டம் பிறைஇதழித் தாழ்சடையான்
தருமொரு வாரணத்தின் தாள்கள்
உருகோட்டன் பொடும்வணங்கி ஒவாதே
இரவுபகல் உணர்வார் சிந்தைத்
திருகோட்டி அயன்நெடுமால் செல்வமும்
ஒன்றோவென்னச் செய்யும் தேவே

- திருவாதவூர்ப்புராணம் -

திங்களளங் கொழுந்து வேய்ந்த செஞ்சடைக்
 கொழுந்தே போற்றி
 மாங்கைவல் லபைக்கு வாய்ந்த மணவநின்
 மலர்த்தாள் போற்றி
 ஐங்கரநால்வாய் முக்கண் அருட்சிவக்
 களிநே போற்றி
 காங்கையாள் மகிழும் செல்வக் கணேசாநின்
 கழல்கள் போற்றி

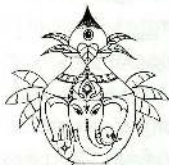
பண்ணியம் ஏந்துங் கரந்தனக் காக்கி
 பானிலா மருப்பமர் திருக்கை
 விண்ணவர்க் காக்கி அரதனக் கலசமேந்தும்
 வியன்கரம் தந்தைதாய்க் காக்கி
 கண்ணிலா ஆணவ வெங்கரி பிடித்தடக்கிடும்
 இருகரம் கரிசனோர்க் கருளும்
 அண்ணலை திருத்தணிகைவளர் ஆபத்சகாயனை
 அகந்தழீஇக் களிப்பாம்.

உள்ளமெனூங் கூடத்தில் ஊக்கம் என்னுந்
 தறிநிறுவி உறுதியாகத்
 தள்ளரிய அன்பென்னுந் தொடர்பூட்டி
 யிடைப்படுத்தித் தறுகட்பாசக்
 கள்ளவினைப் பசுபோதக் கவளமிடக்
 களித்துண்டு கருணையென்னும்
 வெள்ளமதம் பொழிசித்தி வேழத்தை நினைந்துவரு
 வினைகள் தீர்ப்பாம்.

திருவாக்குஞ் செய்கருமம் கைகூட்டும் செஞ்சொற்
பெருவார்க்கும் பீடும் பெருக்கும் - உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரும் யானை முகத்தானைக்
காதலாற் கூப்புவர் தம்கை

விநாயகனே வெவ்வினையை வேரறுக்க வல்லான்
விநாயகனே வேட்கை தணிவிப்பான் - விநாயகனே
விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும் நாதனுமாந் தன்மையினால்
கண்ணிற் பணிமின் கனிந்து

வானுலகம் மண்ணுலகம் வாழ மறை வாழப்
பான்மைதரு செய்யதமிழ் பார்மிசை விளங்க
ஞானமத ஐந்துகர மூன்றுவிழி நால்வாய்
ஆனைமுகனைப் பரவி அஞ்சலி செய்கிற்பாம்.

உ

சிவமயம்

பிள்ளையார் கதை

காப்பு

கரும்பு மிளநீருங் காரெள்ளுந் தேனும்
விரும்பும் மவல்பலவும் மேன்மே-லருந்திக்
குணமுடைய னாய்வந்து குற்றங்க டீர்க்குங்
கணபதியே யிக்கதைக்குக் காப்பு

திருவிளங்கு மான்மருகா சேவதனி லேறி
வருமரன்றா னீன்றருளு மைந்தா-முருகனுக்கு
முன்பிறந்த யானை முகவா வுனைத்தொழுவேன்
என்கதைக்கு நீயென்றுங் காப்பு

விநாயகர் துதி

திருவாக்குஞ் செய்கருமங் கைகூடுஞ் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கு - முருவாக்கும்
ஆதாலால் வானோரு மானைமுகத் தானைக்
காதலாற் கூப்புவர்தங் கை.

ஒற்றை மருப்பு மோரிரண்டு கைத்தலமும்
 வெற்றி புனைந்த விழிமூன்றும்- பெற்றதொரு
 தண்டைக்கால் வாரணத்தைத்
 தன்மனதிலெப்பொழுதுங்
 கொண்டக்கால் வாராது கூற்று
 பாலுந் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை
 நாலுங் கலந்துனக்கு நான் தருவேன் - கோலஞ்செய்
 துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீயெனக்குச்
 சங்கத்தமிழ் மூன்றுந் தா

சப்பாணி

எள்ளுப் பொரிதே னவலைப் பமிக்கும் பயறு மிளநீரும்
 வள்ளிக் கிழங்கும் மாம்பழமும் வாழைப்பழமும் பலாப்
 பழமும் வெள்ளைப்பாலும் மோதகமும் விரும்பிப்
 படைத்தேன் சந்நிதியில் கொள்ளைக் கருணைக் கண
 பதியே கொட்டி யருள்க சப்பாணி

சண்டப் பெருச்சா ளியேறிச் சடைகொண்டுவையத்
 துலாவி, அண்டத் தமரர் துதிக்க வடியார்க் கருளும்
 பிரானே, எண்டிக்கு மன்பர்கள் பார்க்க இணையற்ற
 பேரொளி வீசக் குண்டைக் கணபதி நம்பி கொடுங்
 கையாற் சப்பாணி கொட்டே

சரஸ்வதி துதி

புத்தகத்துள்ளுறை மாதே
பூவிமமர்ந்திடு வாழ்வே
வித்தகப் பெண்பிள்ளை நாங்காய்
வேதப்பொருளுக் கிறைவீ
முத்தின் குடையுடை யாளே
மூவுலகுந்தொழு தேத்துஞ்
செப்புக் கவித்த முலையாய்
செவ்வரியோடிய கண்ணாய்
தக்கோலந் தின்னும் வாயாய்
சரஸ்வதி யெனுந் திருவே
எக்கால முமுனைத் தொழுவே
னியலிசை நாடகமென்னும்
முத்தமிழ் கல்விக ளெல்லா
முழுது மெனக்கருள் செய்தென்
சித்தந் தனில்நீ யிருந்து
திருவருள் செய்திடுவாயே!

அதிகாரம்

பொன்னிறங் கடுக்கும் புனர்செறி குடுமித்
தென்மலை யிருந்த சீர்சால் முனிவன்
கந்த மும்மதக் கரிமுகன் கதைதனைச்
செந்தமிழ் வகையாற் றெளிவுறச் செப்பினன்
அன்னதிற் பிறவில் அரிறபத் திரட்டித்
தொன்னெறி விளங்கச் சொல்லுவன் கதையே

கதை

மந்தர கிரியில் வடபாலா நங்கோர்
இந்துதவழ் சோலை யிராசமா நகரியில்
அந்தண னொருவனு மாயிளை யொருத்தியுஞ்
சுந்தரப் புதல்வரைப் பெறுதல் வேண்டிக்
கடவுளா லயமுங் கடிமலர்ப் பொய்கையுந்
தடநிழற் பள்ளியுந் தாம்பல சமைத்துப்
புதல்வரைத் தருகெனப் பொருப்பர சீன்ற
மதர்விழி பாகனை வழிபடு நாளின்
மற்றவர் புரியு மாதவங் கண்டு
சிற்றிடை யுமையாள் சிவனடி வணங்கிப்
பரணே சிவனே பல்லுயிர்க்குயிரே
அரணே மறையவர்க் கருள்புரிந் தருளென
அந்தவந் தணனுக் கிந்தநற் பிறப்பின்
மைந்தரில் லையென்று மறுத்தர னுரைப்ப
எப்பரி சாயினு மெம்பொருட் டொருசுதன்
தப்பிலா மறையோன் றனக்கருள் செய்கென
எமையா ளுடைய யுமையாண் மொழிய
இமையா முக்க ணிறைவன் வெகுண்டு
பெண்சொற் கேட்டல் பேதமை யென்று
பண்சொற் பயிலும் பாவையை நோக்கிப்
பேதாய் நீபோய்ப் பிறவென மொழிய
மாதுமை யவளும் மனந்தளர் வற்றுப்
பொன்றிடு மானிடப் புன் பிறப் பெய்துதல்.
நன்றல வென்றே நடுக்கமுற் றுரைப்பக்

கறைமிடற் றண்ணல் கருணை கூர்ந்து
 பிறைநுத லவற்குநீ பிள்ளையாகச்
 சென்றவண் வளர்ந்து சில பகற் கழிந்தால்
 மன்றல் செய் தருள்வோம் வருந்தலை யென்று
 விடைகொடுத்தருள விலங்கன்மா மகளும்
 பெடைமயிற் சாயற் பெண்மக வாகித்
 தார்மலி மார்பன் சதுர்மறைக் கிழவன்
 சீர்மலி மனைவி திருவயிற் றுதித்துப்
 பாவையுஞ் சிற்றிலும் பந்தொடு கழாங்கும்
 யாவையும் பயின்ற வியல்பின ளாகி
 ஐயாண் டடைந்தபி னன்னையு மத்தனும்
 மையார் கருங்குழல் வாணுத றன்னை
 மானுட மறையோர்க்கு வதுவை செய்திடக்
 கானமர் குழலியைக் கருதிக் கேட்பப்
 பிறப்பிறப் பில்லாப் பெரியோற் கன்றி
 அறத்தகு வதுவைக் கமையேன் யானென
 மற்றவன் றன்னையுன் மணமக னாகப்
 பெற்றிட வரிதெனக் பெயர்ந்தவர் பேச
 அருந்தவ முயற்சியா லணுகுவே னியானெனக்
 கருந்தட நெடுங்கட் கவுரியங் குரைப்ப
 மருமலி கமல மலர்த்தடத் தருகிற்
 றருமலி நின்றவச் சாலைய தமைத்துப்
 பணியணி பற்பல பாங்கியர் சூழ
 அணிமலர்க் குழலுமை யருந்தவம் புரிதலும்
 அரிவைத னருந்தவ மறிவோம் யாமென

இருவரு மறியா விமையவர் பெருமான்
 மானிட மேந்தும் வண்ணம தொழிந்து
 மானிட யோக மறையவ னாகிக்
 குடையொடு தண்டுநற் குண்டிகை கொண்டு
 மடமயி றவம்புரி வாவிக் கரையிற்
 கண்ணுதல் வந்து கருணை காட்டி
 கண்ணறுங் கூந்தல் தையலை நோக்கி
 மின்பெறு நுண்ணிடை மெல்லிய லாய்நீ
 என்பெறத் தவமிங் கியற்றுவு தென்றலுங்
 கொன்றைவார் சடையனைக் கூடவென் றுரைத்தலும்
 நன்றெனச் சிரித்து நான்மறை யோனும்
 மாட்டினி லேறி மான்மழுத் தரித்துக்
 காட்டிநிற் சுடலையிற் கணத்துட னாடிப்
 பாம்பு மெலும்பும் பஹலை மாலையுஞ்
 சாம்பரு மணிந்து தலையோ டேந்திப்
 பிச்சைகொண்டுழலும் பித்தன் றன்னை
 நச்சிநீ செய்தவ நகைதரு முனக்கெனப்
 பூங்கொடி யருந்தவம் பூசுரன் குலைத்தலும்
 ஆங்கவ ணாணமுற் றணிமனை புகுதச்
 சேடியர் வந்து செழுமலர்க் குழலியை
 வாடுத லொழிகென மனமிகத் தேற்றிச்
 சிந்தர வாணுதற் சேடியர் சிலர் போய்த்
 தந்தைதா யிருவர் தாளிணை வணங்கி
 வாவிக் கரையில் வந்தொரு மறையோன்

பாவைதன் செங்கையைப் பற்றின னென்றலுந்
தோடலர் கமலத் தொடைமறை முனியை
ஆடக மாடத் தணிமனை கொணர்கென
மாடக யாழ்முரல் மாங்கைய ரோடி
நீடிய புகழாய் நீயெழுந் தருளென
மைமலமர்க் குழலி வந்தெனை யழைக்கில்
அம்மனை புகுவென் றந்தண னுரைத்தலும்
பொற்றொடி நீபோய்ப் பொய்கையி னின்ற
நற்றவ முனியை நடாத்திக் கொணர்கென
சிவனை யிகழ்ந்த சிற்றறி வுடையோன்
அவனையான் சென்றிங் கழைத்திடே னென்று
சிற்றிடை மடந்தையுஞ் சீறின ளாகி
மற்றைய மாதர் மதிமுக னோக்கி
நெற்றியிற் கண்ணுடை நிமலனுக் கல்லதென்
பொற்பமர் கொங்கை பொருந்துதற் கரிதால்
மானிட வேட மறையவன் றனக்கு
யான்வெளிப் படுவ தில்லையென் றிசைப்ப
மலையிடை வந்த மாமுனி தன்னை
இணையடி தொழுத லிளையோர்க் கியல்பெனத்
தந்தையுந் தாயுந் தகைபெற மொழியச்
சிந்தை குளிரந்து சீறுத லொழிந்து
தாய்சொன் மறுத்தல் பாவமென் றஞ்சி
ஆயிழை தானு மவனெதிர் சென்று
சுற்றிவந் தவனடி சுந்தரி வணங்கி
மற்றவன் றன்னை மனையிற் கொணர்ந்து

ஆதியம் பகவற் கன்ப னாகும்
 வேதியன் பழைய விருத்தெத்தென் றெண்ணி
 ஆசன நல்கி யருக்கிய முதலாப்
 பாதபூ சனைகள் பண்ணிய பின்னர்ப்
 போனகம் படைத்துப் பொரிக்கறி பருப்புநெய்
 ஆன்பால் மாங்கனி யழகிய பலாச்சுளை
 தேன்கத லிப்பழுஞ் சீர்பெறப் படைத்து
 அந்தணன் றன்னை அழுதுசெய் வித்துச்
 சந்தனங் குங்குமஞ் சாந்திவை கொடுத்துத்
 தக்கோ லத்தோடு சாதிக்காயும்
 கர்ப்பு ரத்தோடு கவின் பெறக் கொண்டு
 வெள்ளிலை யடைக்காய் விளங்கிய பொன்னின்
 ஒள்ளிய தட்டி னுகந்துமுன் வைத்துச்
 சிவனைப் பாவனை செய்து நினைந்து
 தவமறை முனிதனைத் தாளினை வணங்கத்
 தேனமர் குழலி திருமுக நோக்கி
 மோனமா முனிபுன் முறுவல் காட்டிக்
 கற்றைச் சடையுங் கரமொரு நான்கும்
 நெற்றியி னயனமு நீல கண்டமும்
 மானு மழுவு மலர்க்கரத் திலங்கக்
 கூன்மதி நிலவுங் கொழித்திட முடிமேல்
 வரந்தரு முதல்வன் மடமயில் காணக்
 கரந்ததன் னுருவங் காட்டிமு னிற்ப
 மரகத மேனி மலைமக டானும்
 விரைவொடங் கவனடி வீழ்ந்திறைஞ் சினளே

அரிய யனிந்திர னமரர் விஞ்சையர்
 கருடர் கின்னரர் காய வாசியர்
 ஏதமில் முனிவ ரவுணரி ராக்கதர்
 பூத ரியக்கர்கிம் புருட ரலகை
 சித்தர்தா ரகைகந் தருவர்கள் முதலாய்க்
 கணிக்கரும் பதினெண் கணத்திலுள் ளவரும்
 மணிக்கரும் களத்தனை வந்தடைந் ததற்பின்
 மன்றலங் குழலிக்கு வதுவைநாட் குறித்துத்
 தென்றல் வந் திலங்கு முன்றி லகத்துப்
 பொன்றிகழ் பவளப் பொற்கா னாட்டி
 மாணிக் கத்தால் வளைபல பரப்பி
 ஆணிப்பொற் றகட்டா லழகுற வேய்ந்து
 நித்தில மாலை நிரை நிரை தூக்கிப்
 பத்திக டோறும் பலமணி பதித்துத்
 தோரண நாட்டித் துகில்விதா னித்துப்
 பூரணப் பொற்குடம் பொலிவுற வைத்துத்
 திக்குத் தோறுந் திருவிளக் கேற்றிப்
 பத்திப் படர்முனைப் பாலிகை பரப்பிக்
 கன்னலுங் கமுகுங் கதலியு நாட்டிப்
 பன்மலர் நாற்றிப் பந்தர்சோ டித்து
 நலமிகு கைவலோர் நஞ்சணி மிடற்றனைக்
 குலவிய திருமணக் கோலம் புனைந்தார்
 வருசுரர் மகளிர் மலைமக டன்னைத்
 திருமணக் கோலஞ் செய்தன ராங்கே
 எம்பி ரானையு மிளங்கொடி தன்னையும்

உம்ப ரெல்லா மொருங்குடன் கூடித்
 கடலென விளங்கக் காவணந் தன்னிற்
 சுடர்விடு பவளச் சுந்தரப் பலகையின்
 மறைபுகழ்ந் தேத்த மகிழ்ந்துட னிருத்திப்
 பறையொலி யோடு பனிவளை யார்ப்ப
 வதுவைக் கேற்ற மறைவிதி நெறியே
 சதுர்முக னோமச் சடங்குக ளியற்றத்
 தறுகலற் றொளிபொற்றாலி பூட்டிச்
 சிறுமதி நுதலியைந் சிவன் கை பிடித்த பின்
 அரிவளஞ்சூழ வெரிவலம் வந்து
 பரிவுடன் பரிமளப் பாயலில் வைகிப்
 போதணி கருங்குழற் பூவைதன் னுடனே
 ஓத நீர் வேலைசூ முஞ்சயம் பதிபுக
 ஏரார் வழியி னெண்டிசை தன்னைப்
 பாரா தேவா பணிமொழி நீயென
 வருங்கருங் குழலாண் மற்றுமுண் டோமெனத்
 திருந்திழை மடந்தை திரும்பினள் பார்க்கக்
 களிறும் பிடியுங் கலந்துவிளை யாடல்கண்
 டொளிர்மணிப் பூணா ளுரவோ னுடனே
 இவ்வகை யாய்விளை பாடுவோ மீங்கென
 அவ்வகை யரனு மதற்குடன் பட்டு
 மதகரி யுரித்தோன் மதகரி யாக
 மதர்விழி யுமைபிடி வடிவம தாகிக்
 கூடிய கலவியிற் குவலயம் விளங்க
 நீடிய வானோர் நெறியுடன் வாழ

அந்தணர் சிறக்க வானினம் பெருகச்
 செந்தழல் வேள்விவே தாகமஞ் சிறக்க
 அறம்பல பெருக மறம்பல சுருங்கத்
 திறம்பல வரசர்செகதலம் விளங்க
 வெங்கரி முகமும் வியன்புழைக் கையோ
 டைங்கர தலமு மலர்பத மிரண்டும்
 பவளத் தொளிசேர் பைந்துவர் வாயுந்
 தவளக் கிம்புரித் தடமருப் மிரண்டுங்
 கோடிசு ரியர்போற் குலவிடு மேனியும்
 பேழைபோ லகன்ற பெருங்குட வயிறும்
 நெற்றியி னயனமு முப்புரி நூலுங்
 கற்றைச் சடையுங் கனகநீண் முடியுந்
 தங்கிய முறம்போற் றழைமடிச் செவியுமாய்
 ஐங்கரத் தண்ணல் வந்தவ தரித்தலும்
 பொங்கர வணிந்த புண்ணிய மூர்த்தியும்
 மாங்கை மனமிக மகிழ்ந்துட னோக்கி
 விண்ணு ளோர்களும் விரிந்தநான் முகனும்
 மண்ணு ளோர்களும் வந்துனை வணங்க
 ஆங்கவர் தங்கட் கருள்சுரந் தருளித்
 தீங்கது தீர்த்துச் செந்நெறி யளித்துப்
 பாரண மாகப் பலகனி யருந்தி
 ஏரணி யாலின்கீ ழினிதிரு வென்று
 பூதலந் தன்னிற் புதல்வனையிருத்திக்
 காதல்கூர் மடநடைக் கன்னியுந் தானும்
 மைவளர் சோலை மாநகர் புகுந்து

தெய்வ நாயகன் சிறந்தினி திருந்த பின்
 வானவராலும் மாணுட ராலுங்
 கானமர் கொடிய கடுவிலங் காலுங்
 கருவிக ளாலுங் கால னாலும்
 ஒருவகை யாலு முயிரழி யாமல்
 திரம்பெற மாதவஞ் செய்து முன் னாளில்
 வரம்பெறு கின்ற வலிமையி னாலே
 ஐமுகச் சீயமொத் தடற்படை சூழக்
 கைமுகம் படைத்த கயமுகத் தவுணன்
 பொன்னுல கழித்துப் புலவரை வருத்தி
 இந்நிலத் தவரை யிடுக்கண் படுத்திக்
 கொடுந் தொழில் புரியுங் கொடுமைகண் டோங்கி
 அடுந்தொழிற் குலிசத் தண்ணலு மமரருங்
 கறைபடு கண்டக் கடவுளைப் போற்றி
 முறையிடக் கேட்டு முப்புர மெரித்தோன்
 அஞ்சலீ ரென்றவர்க் கபயங் கொடுத்தே
 அஞ்சுகைக் கரிமுகத் தண்ணலை நோக்கி
 ஆனை மாமுகத் தவுணனோ டவன்றன்
 சேனைகள் முழுவதுஞ் சிந்திடப் பொருது
 குன்று போல் வளர்ந்த குறப்படை கூட்டி
 வென்றுவா வென்று விடை கொடுத்தருள
 ஆங்கவன் றன்னோ டமர்பல வுடற்றிப்
 பாங்குறு மவன்படை பற்றறக் கொன்ற பின்
 தேர்மிசை யேறி சினங்கொடு செருவிற்
 கார்முகம் வளைத்த கயமுகா சுரன்மேல்

ஒற்றைவெண் மருப்பை யொடித்தவனுரத்திற்
 குற்றிட வெறிந்தான் குருதிசோர்ந் திடவே
 சோர்ந்தவன் வீழ்ந்து துண்ணென வெழுந்து
 வாய்ந்தமூ டிகமாய் வந்தவன் பொரவே
 வந்த மூடிகத்தை வாகன மாக்கி
 எந்தை விநாயக னேறின னிப்பால்
 எறிந்தவெண் மருப்பங் கிமைநொடி யளவிற்
 செறிந்தது மற்றவன் றிருக்கரத் தினிலே
 வெல்லவைக் கதிர்வேல் விழிபடைத்தருளும்
 வல்லவை தனைத்தன் மனையென மணந்தே
 ஓகையோ டெழுந்தாங் குயர்புடை சூழ
 வாகையும் புனைந்து வரும்வழி தன்னிற்
 கருச்சங் கோட்டிக் கயல்கழு கேறுந்
 திருச்சொங் காட்டிற் சிவனையர்ச் சித்துக்
 கணபதீச் சரமெனுங் காரண நாமம்
 பண்பதி புகழ்தரு பதிக்குண் டாக்கிச்
 சங்கரன் பார்ப்பதி தனிமன மகிழு
 இங்குவந் தன்புட னெய்திய பின்னர்க்
 கணங்களுக் கரசாய்க் கதிர்முடி சூட்டி
 இணங்கிய பெருமைபெற் றிருந்திட வாங்கே
 தேவர்கள் முனிவர் சித்தர்கந் தருவர்
 யாவரும் வந்திவ னேவல்செய் திடுநாள்
 அதிகமா யுரைக்கு மாவணித் திங்களின்
 மதிவளர் பக்கம்வந்திடு சதுர்த்தியில்
 விநாயகற் குரிய விரதமென் றெண்ணி

மனாதிகள் களித்து மரபொடு நோற்றார்
 இப்படி நோற்றிட் டெண்ணிய பெறுநாள்
 ஒப்பரும் விரதத் துறுமொரு சதுர்த்தியில்
 நோற்றுநற் பூசை நுடங்கா தாற்றிப்
 போற்றிசெய் திட்டார் புலவரைங் கரனை
 மருமலர் தூவும் வானவர் முன்னே
 நிருமலன் குமர னிருத்தம் புரிந்தான்
 அனைவருங் கைதொழ தடியிணை போற்ற
 வனைகழற் சந்திரன் மனச்செருக் கதனால்
 பேழைபோல் வயிறும் பெருத்தகாத் திரமுந்
 தாழ்த்துளைக் கையுந் தழைமுறச் செவியுங்
 கண்டன னகைத்தான் கரிமுகக் கடவுளுங்
 கொண்டனன் சீற்றங் ணுகுபேரனை நோக்கி
 என்னைக்கண்டிங் கிகழ்ந்தனை சிரித்தாய்
 உண்னைக் கண்டவ ருரைக்குமித் தினத்திற்
 பழியொடு பாவமும் பபைல விதனமும்
 அழிவுமெய் துவரென் றசனிபோற் சபித்தான்
 விண்ணவ ரெல்லா மிகமனம் வெருவிக்
 கண்ணருள் கூருங் கடவுளித் தினத்திற்
 கோரவஞ் சினமிக கொண்டன னந்நாண்
 மார்கழித் திங்கண் மதிவளர் பக்கஞ்
 சதயந் தொட்ட சட்டிநல் விரதமென்
 றிதயத் தெண்ணி யாவரு நோற்றார்
 இப்புவி மாந்த ரியம்பிய விரதம்
 வைப்புட னோற்ற வகையினிச் சொல்வாம்

குருமணி முடிபுனை குருகுலத் துதித்த
 தருமனு மிளைய தம்பியர் நால்வருந்
 தேவகி மைந்தன் றிருமுக நோக்கி
 எண்ணிய விரத மிடையு றின்றிப்
 பண்ணிய பொழுதே பலிப்புண் டாகவுஞ்
 செருவினி லெதிர்த்த செறுநரை வென்று
 மருமலர்ப் புயகத்தில் வாகை சூடவும்
 எந்தத் தெய்வ மெவ்விர தத்தை
 வந்தனை செய்யில் வருநமக் குரையெனப்
 பாட்டாளி துதையும் பசுந்துளாய் மார்பனுங்
 கேட்டருள் வீரெனக் கிளர்த்துக லுற்றான்
 அக்கு நீ றணியு மரன்முத லளித்தோன்
 விக்கினந் தீர்க்கும் விநாயக மூர்த்தி
 ஓடவைத் திடும்பொன் னொத்தொளி விளங்குங்
 கோடிகு ரியர்போற் குலவிய மேனியன்
 கடகரி முகத்தோன் காத்திரம் பெருத்தோன்
 தடவரை போலுஞ் சதுர்ப்புய முடையோன்
 சர்வா பரணமுந் தரிக்கப் பட்டவன்
 உறுமதிக் குழவிபோ லொருமருப் புடையோன்
 ஒருகையிற் றந்தமு மொருகையிற் பாசமும்
 ஒருகையின் மோதக மொருகையிற் செபஞ்செய்
 உத்தம மாலையோ னுறுநினை விற்படி
 சித்திசெய் வதனாற் சித்திவி நாயகன்
 என்றிமை யவரும் யாவரும் துதிப்ப
 நன்றித ருத்திரு நாமம் படைத்தோன்

புரவலர்க் காணப் புறப்படும் போதுஞ்
 செருவினில் யுத்தஞ் செய்திடும் போது
 வித்தியா ரம்பம் விரும்பிடும் போது
 உத்தியோ காங்க ளுஞ்ஹரிடும் போதும்
 ஆங்கவன் றன்னை யருச்சனை புரிந்தால்
 தீக்குறா தெல்லாஞ் செயமுண் டாகும்
 கரதல மைந்துடைக் கண்பதிக்குரிய
 விரதமொன் றுளதை விரும்பினோற் றவர்குச்
 சந்ததி தழைத்திடுஞ் சம்பத் துண்டாம்
 புந்தியி னினைந்த பொருள்கை கூடும்
 மேலவர் தமையும் வெற்றிட லாமெனத்
 தேவகி மைந்தன் செப்பிடக் கேட்டுக்
 நுவலரும் விரத நோற்றிடு மியல்பும்
 புகர்முகக் கடவுளைப் பூசை செய் விதமும்
 விரிந்தெமக் குரைத்திட வேண்டுமென் றிரப்ப
 வரைக்குடை கவித்தோன் வகுந்துரை செய்வான்
 தேருநீ ராவணித் திங்களின் மதிவளர்
 பூருவ பக்கம் புணர்ந்திடு சதுர்த்தியின்
 முந்தும் புலரியின் முறைநீர் படிந்து
 சந்தி வந்தனந் தவறா தியற்றி
 அத்தின மதனி லைங்கரக் கடவுளைப்
 பத்தியோ டர்ச்சனை பண்ணுதல் வேண்டும்
 வெள்ளியாற் பொன்னால் விளங்குமங் கவன்றன்
 ஒள்ளிய வருட்டிரு வருண் டாக்கிப்
 பூசனை புரியப் புகன்றனர் பெரியொர்

ஆசிலர் மண்ணா லமைத்தலுந் தகுமால்
 பூசை செய் திடுமிடம் புனிதம தாக்கி
 வாசமென் மலரின் மஞ்சரி தூக்கிக்
 கோடிகங் கோசிகங் கொடிவிதா னித்து
 நீடிய நூல்வளை நிறைகுடத் திருத்தி
 விந்தை சேர் சித்தி விநாயக னுருவைச்
 சிந்தையி யினைந்து தியானம் பண்ணி
 ஆவா கனமுத லர்க்கிய பாத்தியம்
 வாகா ராசா மனம் வரை கொடுத்து
 ஐந்தமிர் தத்தா லபிடே கித்துக்
 கந்தஞ் சாததிக் கணேசமந் திரத்தால்
 ஈசுர புத்திர னென்னுமந் திரத்தான்
 மாசக விரண்டு வத்திரஞ் சாத்திப்
 பொருந்துமை சுதனாப் புகலுமந் திரத்தாற்
 றிருந்தும் பளிதத் தீபங் கொடுத்துப்
 பச்சறு குடனிரு பத்தொரு விதமாப்
 பத்திர புட்பம் பலபல கொணர்ந்தே
 உமாசுதன் கணாதிப னுயர்கரி முகத்தோன்
 குமார குரவன் பாசாங் குசகரன்
 ஏக தந்த னீசுர புத்திரன்
 ஆகு வாகன ளருடரு விநாயகன்
 சர்வகா ரியமுந் தந்தருள் புரிவோன்
 ஏரம்ப மூர்த்தி யென்னுநா மங்களால்
 ஆரம் பத்துட னர்ச்சனை பண்ணி
 மோதக மப்ப முதற் பணி காரந்

தீதகன் மாங்கனி தீங்கத லிப்பழம்
 வருக்கை கபித்த மாதுளங் கனியொடு
 தரித்திடு நெட்டினைத் தாழைமுப் புடைக்காய்
 பருப்புநெய் பொரிக்கறி பாறயிர் போனகம்
 விரும்புள சுவைபொருள் மிகவுமுன் வைத்து
 உருத்திரப் பிரிவென் றுரைக்குமந் திரத்தால்
 நிருத்தன் மகற்கு நிவேதனங் கொடுத்து
 நற்றவர் புகன்றநா னான்குப சாரமும்
 மற்றவன் நிருவுள மகிழ்ந்திடச் செய்து
 எண்ணுந் தகுதி யிருபிறப் பாளர்க்
 குண்ணறு சுவைசே ரோதன நல்கிச்
 சந்தன முத்துத் தானந் தக்கிணை
 அந்தணர்க் கீந்திட் டருச்சகன் றனக்குத்
 திருத்தகும் விநாயகத் திருவுரு வத்தைத்
 தரித்தவத் திரத்துடன் தானமாக் கொடுத்து
 நைமித் திகமென நவிறரு மரபால்
 இம்முறை பூசனை யாவர் செய் தாலும்
 எண்ணிய கருமம் யாவையு முடிப்பர்
 திண்ணிய செருவிற் செயமிகப் பெறுவர்
 அரணிவன் றன்னைமுன் னர்ச்சனை பண்ணிப்
 புரமொரு மூன்றும் பொடிபட வெரித்தான்
 உருத்திர னிவனை யுபாசனை பண்ணி
 விருத்திரா சுரனை வென்றுகொன் றிட்டான்
 அகலிகை யிவன்றா ளர்ச்சனைபண்ணிப்
 பகர்தருங் கணவனைப் பரிவுட னடைந்தாள்

தண்ணார் மதிமுகத் தாடம யந்தி
 அன்னா எரிவனை யர்சனை பண்ணி
 நண்ணார் பரவு நளனைய டைந்தாள்
 ஐங்கரக் கடவுளை யர்ச்சனை பண்ணி
 வெங்கத நிருதரை வேரறக் களைந்து
 தசரதன் மைந்தன் சீதயை யடைந்தான்
 பகீரத னென்னும் பார்த்திவ னிவனை
 மகிதலந் தன்னில் மலர் கொடர்ச் சித்து
 வரநதி தன்னை வையகத் தழைத்தான்
 அட்டதே வதைகளு மர்ச்சித் திவனை
 அட்டபோ கத்துட னமிர்தமும் பெற்றார்
 உருக்மணி யென்னு மொண்டொடி தன்னைச்
 செருக்கொடு வவ்விச் சிசுபா லன்றான்
 கொண்டு போ மளவிற் குஞ்சர முகவனை
 வண்டுபாண் மிழற்றா மலர்கொடர்ச் சித்துத்
 தாரியின் மறித்தவன் றன்னைப்புறங் கண்டு
 யாமுமங் கவனை யின்புறப் பெற்றோம்
 புகர்முகக் கடவுளைப் பூசனை புரிந்து
 மிகமிக மனத்தில் விளைந்தன பெற்றார்
 இப்புவி தன்னி லெண்ணுதற் கரிதால்
 அப்படி நீவிரு மவனையர்ச் சித்தால்
 எப்பொருள் விரும்பினீ ரப்பொருள் பெறுவீர்
 என்றுக நெறிந்தோ னெடுத்திவை யுரைப்ப
 அன்றுமுற் றருமனு மனுசரு மிவனைப்
 பூசனை புரிந்து னுகட் புலனிலான் மைந்தரை

நாசனம் பண்ணி நராதிய ராகிச்
 சிந்தையி னினைந்ததை செகத்தினிற் செயங்கொண்
 டந்தமில் செல்வத் தரசியில் பெற்றார்
 ஈங்கிது நிற்க விவ்விர தத்தியல்
 ஓங்கிய காதைமற் றொன்றுரை செய்வாம்
 கஞ்சநான் முகன்றருங் காசிபன் புணர்ந்த
 வஞ்சக மனத்தாண் மாயைதன் வயிற்றிற்
 சூரனென் றொருவனுந் துணைவருந் தோன்றி
 ஆர்கலி சூழ்புவி யனைத்தையு மழித்தே
 சீருடைச் சுவர்க்கத் திரவளங் கெடுத்தும்
 புரந்தரன் முதலிய புலவரை வருத்தியும்
 நீரந்தரந் தீய நெறிநடத் துதலால்
 ஆயிரங் கண்ணனு மமரரு முனிர்வும்
 நீயிரங் கெமக்கென நெடுங்கராங் கூப்பி
 இரசத கிரியுறை யிறவனை வணங்கி
 வரமிகுஞ் சூரன் வலிமைக ளுரைக்கச்
 சுடர்விடு மணிமுடிச் சூரனை வெல்லக்
 கதிர்விடு வடிவேல் கரதலத் தேந்தும்
 புதல்வனைத் தருவோம் போமி னீரென
 அமரர் கோனுக் கரன்விடை கொடுத்துச்
 சமர வேல்விழித் தையலுந் தானுங்
 கூடிய கலவியிற் கூடா தூடலும்
 ஓடிய வானோ ரொருங்குடன் கூடிப்
 பாவகன் றன்னைப் பரிவுட னழைத்துச்
 சூரன் செய்யுந் துயர மெல்லாம்

ஊரர வணர்ந்தோற் குரையென வுரைப்பக்
 காமனை யெரித்த கடவுளென் றஞ்சிப்
 பாவகன் பயமுறப் பயமுனக் கேதவன்
 உற்றிடுங் கரதலத் துன்னையே தரித்தான்
 நெற்றிய னயனமு நீயெ யாதலிற்
 குற்ற மடாது கூறுநீ சென்றென
 வானவர் மொழிய மற்றவன் றானுந்
 தானுமச் சபையிற் றரியா தேகி
 எமையா ளுடைய வுமையா ளுடனே
 அமையா வின்பத் தமர்ந்தினி திருந்த
 பள்ளி மண்டபம் பாவகன் குறுகலும்
 ஒள்ளிய மடந்தை ஒதுங்கிநா னுதலுந்
 தெள்ளிதிற் பரமனுந் தேயுவைக் கண்டே
 அறுமுகப் பிள்ளையை யவன்கையீ லீதலும்
 வறியவன் பெற்ற வான்பொருள் போலச்
 சோதி நீண்முசெ் சுடரோன் கொணர்ந்து
 வாத ராசன் மலர்கையிற் கொடுப்ப
 நீதி யோடு நின்றுகை யேந்திப்
 போதநீள் வாயுவும் பொறுக்கவொண் ணாமற்
 றரும்புனற் கங்கை தன்கையிற் கொடுப்பத்
 தரும்புனற் கங்கையுந் தாங்கவொண் ணாமற்
 பொருந்திரைச் சரவணப் பொய்கையில் வைப்பத்
 தண்ணார் வதனத் தாமரை யாறுங்
 கண்ணா றிரண்டுங் கரம் ராறுந்
 தூணெனத் திரண்ட தோளி ராறும்

மாணயி லாதி வான்படை யுங்கொண்
 டறுமுகக் கடவுளங் கவதரித் திடனும்
 மறுகிய வும்பர் மகிழ்வுடன் கூடி
 அறுமீன் களைப்பா லளித்திரென் றனுப்ப
 ஆங்கவர் முலையுண் டறுமுகன் றானும்
 ஓங்கிய வளர்ச்சி யற்றிடு நாளில்
 விமலுனு முமையும் விடையுடைத் தாறு
 தலைமக னிருந்த சரவணத் தடைந்து
 முருகலர் குழலுமை முலைப்பா னூட்ட
 இருவரு மின்பா லெடுத்தெடுத்த தணைத்துத்
 தேவர் தம் படைக்குச் சேனா பதியெனக்
 காவல்கொண் டளிக்கக் கதிர்முடி சூட்டி
 அயில்வேன் முதற்பல வாயுதங் கொடுத்துத்
 திசையலாஞ் செல்லுந் தேருமொன் றுதவிப்
 பூதப் படைகள் புடைவரப்போய் நீ
 ஒதுறு மவுணரை யொறுத்திடென் றனுப்ப
 இருளைப் பருகு மிரவியைப் போலத்
 தகுவரென் றவரைச் சமரிடை முருக்கிக்
 ணுகருகுப் பேர்பெறுங் குன்றமுஞ் சூரன்
 மருமமுந் துளைபட வடிவேல் விடுத்தே
 யாவரும் வியப்புற விந்திரன் மகளாந்
 தேவகுஞ் சரியைத் திருமணம் புணர்ந்திட்
 டமரர் கோனுக் கமருல களித்துக்
 குமரவேளுங் குவலயம் விளங்க
 அமரா வதியி லமர்ந்தினி திருந்தான்

சமர வேலுடைச் சண்முகன் வடிவுகண்
 டமரர் மாத ரனைவரு மயங்கி
 எண்டருங் கற்பினை யிழுந்து கண்டே
 அண்டரெல்லா மடைவுடன் கூடி
 மாதொரு பாகனை வந்தடி வணங்கி
 மருமலர்க் கடம்பனெம் மாநகர் புகாமல்
 அருள்செய வேண்டு நீ யம்பிகா பதியென
 இமையவ ருரைப்ப விறையவன் றானுங்
 குமரனைக் கோபங் கொண்டு முன் முனியக்
 காவல் கொண் டெம்வினை கட்டறுத் தருளுஞ்
 சேவலங் கொடியோன் றேசம் போகத்
 திருந்திழை யுமையா ளருந்துய ரெய்தி
 வருந்தி முன் னிற்க மாங்கையைப் பார்த்து
 மாங்கை நீதான் வருந்துத லொழிகுதி
 அங்கையாற் சூதெறிந் தாடுவோம் வாவென
 வென்றதாந் தோற்றதும் விளம்புவார் யாரெனக்
 குன்றமென் முலையாள் கூறிய சமயம்
 புற்றர வணிந்த புனிதனைக் காணவங்
 குற்றனன் நிருமா லூழ்வினை வலியாற்
 சக்கிர பாணியைச் சான்றெனக் குறித்து
 மிக்கதோர் சூது விருப்புட னாடச்
 சாயக நேருந் தடநெடுங் கருங்கண்
 நாயகி வெல்ல நாயகன் தோற்ப
 இன்பவா யிதமுமை யான்வென் றேனென
 எம்பெரு மாணும் யான் வென் றேனென

ஒருவர்க் கொருவ ருத்தரம் பேசி
 இருவருஞ் சாட்சி யிவனைக் கேட்ப
 மாமனை வதைத்த மான்முக நோக்கிக்
 காமனை யெரித்தோன் கட்கடை காட்ட
 வென்ற நாயகி தோற்றா தென்றுந்
 தோற்றா நாயகன் வென்றா னென்றும்
 ஒன்றிய பொய்க்கரி ணு யுடனங் குரைப்பக்
 கன்றிய மனத்தொடு கவுரியங் குருத்து
 நோக்கிநீ யிருந்தும் நுவன்றிலை யுண்மை
 வாக்கினி லொன்றாய் மனத்தினி லொன்றாய்
 மைக்கரி யுரித்தோன் வதனநோக்கிப்
 பொக்கரி யுரைத்த புன்மையி னாலே
 கனலென வயிற்றிற் கடும் பசி கனற்ற
 நிலமிசை குருட்டு நெட்டுடற் பாம்பாய்க்
 கடகரி முகத்துக் கடவுள்வீற் றிருக்கும்
 வடதரு நிழலிற் கிடவெனச் சபித்தாள்
 முளரிகள்பூத்த முகினிறத் துருப்போய்த்
 துளவணி மருமனுந் துணைவிழி யிழந்தே
 ஆண்டரைக் கணத்தில் லாயிரம் யோசனை
 நீண்டபைப் பாந்த ணெட்டுட லெடுத்து
 வளர்மருப் பொன்றுடை வள்ளல் வீற் றிருக்குங்
 கிளர்சினை யாலின் கீழ்க்கிடந் தனலால்
 திரிகடக் கரியின் றிருமுகக் கடவுளும்
 வழிபடு மடியார்வல்வினை தீர்த்தே
 எழில் பெறு வடமரத் தின்கீ ழிருந்தான்

கம்பமா முகத்துக் கடவுடன் பெருமையை
 அம்புவி யோருக் கறிவிப் போமென
 உம்பரு லகத் தோரெழு கன்னியர்
 தம்பநூ லேணியிற் றாரணி வந்து
 கரிமுகக் கடவுளைக் கைதொழு தேத்திக்
 கார்த்திகைக் கார்த்திகை கழிந்த பின் னாளில்
 ஆர்த்த கலிங்கத் தணியிழை வாங்கி
 இருபத்தோரிழை யின்புறக் கட்டி
 ஒருபோ துண்டி யுண்டொரு மனமாய்
 வேதத் தாதியும் பூமியி லெழுத்தும்
 ஆதிவி நாயகற் கான வெழுத்தும்
 மூன்றெழுத்து ததனால் மொழிந்தமந் திரமும்
 தேன்றருங் குழலியர் சிந்தையுட் செபித்தே
 உரைதரு பதினா றுபசா ரத்தால்
 வரைமகண் மதலையை வழிபா டாற்றி
 இருபது நாளு இப்படி நோற்று
 மற்றை நா ளைங்கர மாமுகன் பிறந்த
 தற்றைநாட் சதயமு மாறாம் பக்கமுஞ்
 சேருமத் தினத்திற் றெளிபுன லாடி
 வாரண முகத்தோன் வருபெருங் கோயில்
 சீர்பெற மெழுகித் திருவிளக்கேற்றிக்
 குலவு பொற் கலைகள் கொடுவிதா னித்து
 மலர்பல தொடத்திடு மாலைக ணாற்றிக்
 கொலைபுரி வடிவேற் குகற்கு முன் வருகை
 மலைமுகக் கடவுளை மஞ்சன மாட்டிப்

பொற்கலை நன்னூற் பூந்துகில் சாத்திச்
 சொற்பெறு சந்தனச் சுகந்தம் பூசிச்
 செருந்தி சண்பகஞ் சொங்கமு நீரொடு
 குருந்து மல்லிகை கோங்கொடு பிச்சி
 கருமுகை புன்கை கடிகமழ் பாதிரி
 மருவிரி ஞாழன் மகிழிரு வாட்சி
 தாமரை முல்லை தழையவிழ் கொன்றை
 பூமலர் நொச்சி பூத்தமைக் குவளை
 காந்த ளாத்தி கடம்புசெவ் வந்தி
 வாய்ந்தநல் லெருக்கு மலர்க்கர வீரம்
 பச்சிலை நொச்சி படர்கொடை யறுகு
 முத்தலைக் கூவிள முதலிய சாத்தித்
 தூபத் பங்கள் சுகம்பெறக் கொடுத்தே
 அப்ப மோதக மவள்ளெல் ஞருண்டை
 மும்பழந் தேங்காய் முதிர்மொழிக் கரும்பு
 சீனித்தேன் சக்கரை செவ்விள நீருடன்
 பானறு நெய்தயிர் பருப்புடன் போனகங்
 கற்பகக் கடவுள் களித்திடத் திருமுன்
 பொற்புறப் படைத்துப் பூசனை பண்ணி
 நோற்பது கண்டு நோலா திருந்த
 பாப்புரு வாகிய பஞ்சா யுதனும்
 யாப்புறுகொங்கையீர் யானுநோற் பேனென
 ஆங்கவன் றனக்கும் வேண்டுவ தளித்துப்
 பாங்கொடிவ் விரதம் பரிந்துநோற் பித்தார்
 அண்டர்நா யகனா மைங்கர னருளால்

விண்டுவும் பண்டுள வேடம் பெற்றே
 உஞ்சைமா நகர்புகுந் துமையொடு விமலன்
 கஞ்சநாண் மலர்ப்பதங் கைதொழு திடலும்
 பஞ்சிமென் சீறடிப் பார்ப்பதி நெஞ்சின்
 வெஞ்சின மிகுந்து விமலனை நோக்கி
 யானிடுஞ் சாப நீங்கிய தேனை
 மாளெடுங் கண்ணி மணிக்கத வடைப்ப
 இறையவ னிதற்குக் காரண மேதென
 மறிகடற் றுயிலு மாயவ னுரைப்பான்
 பிறைமருப் பொன்றுடைப் பிள்ளையன் றெனக்குத்
 தந்தருள் புரிந்த தவப்பய னீதெனச்
 சிந்தை மகிழ்ந்து தேவர் தேவனும்
 பூங்கொடி யடைத்த பொற்றாழ் நீங்கச்
 சாங்கு முன் னுரைத்த சக்கிர பாணி
 இக்கதை சொல்ல வக்கணி சடையனும்
 மிக்கநல் விரதம் விருப்புட னோற்ற பின்
 மாதுமை யடைத்த வன்றாழ் நீக்கி
 நாதனை நணுகிட நம்பனு நகைத்தான்
 நானோ வந்து நகையா னதுவெனத்
 தேனேர் மொழியா டெளியக் கூறென
 நன்மதி நுதலாய் நாலிலந் தன்னில்
 உன்மக னோன்பி றுனுதி யறிந்து
 சிந்தை மகிழ்ந்து சிரித்தேன் யானென
 அந்தமி லரனை யாயிழை வணங்கிப்
 பொருஞ்சூ ரறவேல் போக்கிய குமரன்

வரும்படி யானும் வருந்தினோற் பேனென
 இறையவன் கதைசொல வேந்திழை நோற்றபின்
 குறமட மகளைக் குலமணம் புணர்ந்தோன்
 சுடர்வடி வேலோன் றொல்வினை தீர்ந்து
 தாதுமை வண்டுமுந் தாமத் தாமனை
 மாதுமை யாளை வந்துகண் டனவே
 கண்ணநீ கண்ணிலாக் கட்செவி யாகெனக்
 தண்ணறாங் குழலுமை சாபமிட் டதுவும்
 அக்குநீ றணியு மரன்முத லளித்த
 விக்கின விநாயகன் விரதநோற் றதன்பின்
 சுடர்கதை யேந்துந் துளவ மாலையன்
 விடப்பணி யுருவம் விட்டு நீங்கியதும்
 பரிவு கொள் கூத்துடைப் பரமனு நோற்றுக்
 கவரியன் றடைத்த கபாடந் திறந்ததும்
 வாசமென் குழலுடை மாதுமை நோற்பத்
 தேசம் போகிய செவ்வேள் வந்ததும்
 வானவர் நோற்று வரங்கள் பெற்றதும்
 நாரத முனிவ னவின்றிடக் கேட்டே
 இந்நிலந் தன்னி லிவ்விர தத்தை
 மன்னவன் வச்சிர மாலிமுன் னோற்றுக்
 காயத் தெழுந்த கடும்பிணி தீர்த்து
 மாயிரும் புவியின் மன்னனாய் வாழ்ந்து
 தடமுலைத் திலோத்தமை தனைமணம் புணர்ந்து
 மழவிடை போற்பல மைந்தரைப் பெற்றுக்
 கடைமுறை வெள்ளியங் கயிலையி னுற்றான்

பரிவொடிவ் விரதம் பாரகந் தன்னில்
விரைகமழ் நறுந்தார் விக்ரமா தித்தன்
மறிகடற் புவிபெற வருந்தி நோற்றிடுநாள்
மற்றவன் காதன் மடவர லொருத்தி
இற்றிடு மிடையா ளிலக்கண சுந்தரி
மெத்தவன் புடனீவ் விரதநோற் பேனென
அத்தந் தன்னி லணியிழை செறித்துச்
சித்த மகிழ்ந்து சிலநா ணோற்றபின்
உற்ற நோன்பி னுறுதி மறந்து
கட்டிய விழையைக் காரிகை யவிழ்த்து
வற்றிய கொவ்வையின் மாடே போட
அங்கது தழைத்தே யலருந் தளிருமாய்ப்
பாங்குற வோங்கிப் படர்வது கண்டு
வேப்பஞ் சேரியிற் போச்சிறை யிருந்த
பூப்பயில் குழல்சேர் பொற்றொடி யொருத்தி
அவ்விய மில்லா ளவ்விடந் தன்னிற்
கொவ்வை யடகு கொய்வாள் குறுகி
இழையது கிடப்பக் கண்டவ ளெடுத்துக்
குழைதவழ் விரிவிழிக் கோதைகைக் கட்டி
அப்பமோ டடைக்கா யவைபல வைத்துச்
செப்பமுடனே திருந்திழை நோற்றிடக்
கரிமுகத் தண்ணல் கருணை கூர்ந்து
பண்டையி லிரட்டி பதமவட் கருளக்
கொண்டுபோ யரசனுங் கோயிலுள் வைத்தான்
விக்ரமா தித்தன் விழிதியில் கொள்ள

உக்கிர மான வுடைமணி கட்டித்
 தண்டையுஞ் சிலம்புந் தாளின்றாலிப்பக்
 கொண்டல் போல்வருங் குஞ்சர முகத்தோன்
 மனமிகக்கலங்கி மன்னவன் றன்னிடங்
 கனவினில் வந்து காரண மாக
 இலக்கண சுந்தரி யிம்மனை யிருக்கிற்
 கலக்கம் வந்திடுங் கழித்திடு புறத்தெனத்
 துண்ணென வெழுந்து துணைவியை நோக்கிக்
 கண்ணுறக் கண்ட கனவின் காரணம்
 அண்ண லுரைத்திடு மவ்வழி தன்னில்
 ஆனை குதிரை யவைபல முடிவுற
 மாநகர் கேடுறும் வகையது கண்டு
 இமைப்பொழு திவளிங் கிருக்கலா காத்தென
 அயற்கடை யவனு மகற்றிய பின்னர்
 வணிகன் றனது மனைபுகுந் திருப்ப
 மணியு முத்தும் வலியகல் லாய்விட
 அணியிழை தன்னை யவனு மகற்ற
 உழுவர் தம் மனையி லுற்றவ ளிருப்ப
 வளர்பயி ரழிந்து வளம்பல குன்ற
 அயன்மனை யவரு மகற்றிய பின்னர்க்
 குயவன் மனையிற் கோற்றொடி செல்லக்
 குயக்கல முடைந்து கொள்ளை போக
 அயற்கடை யவனு மகற்றிய பின்னர்த்
 தூசுதாய் தாக்குந் தொழிலோர் மனைபுகத்
 தூசுக லெல்லாம் துணிந்துவே றாகத்

தூசுரு மவளைத் தூரஞ் செய்ய
 மாலைக் காரன் வள்மனை புகலும்
 மாலை பாம்பாம் வகையது கண்டு
 ஞால மெல்லா நடுங்கவந் துதித்தாய்
 சாலவும் பாவிநீ தான்யா ரென்ன
 வெம்மன மிகவு மேவி முனிவுறா
 அம்மனை யவனு மகற்றிய பின்னர்
 அவ்வை தன்மனை அவள் புகுந்திருப்ப
 அவ்வை செல்ல அகங்க டோறும்
 வைதன ரெறிந்தனர் மறியத் தள்ளினர்
 கையொடு குற்றினர் கண்டோர் பழித்தனர்
 அவ்வை மீண்டுதன் னகமதிற் சென்று
 இவ்வகைக் கன்னிநீ யாரென வினாவக்
 காத்தாண் டுலகு கருணையோ டாண்ட
 மார்த்தாண்ட ராசன் மாமக ளொருத்தி
 எல்லார்க்கு மூத்தா ளிலக்கண சுந்தரி
 சொல்லுவிக் கிரம சூரியன் மனையெனச்
 சீர்கெட விருந்த தெரிவையை நோக்கி
 நீரது கொண்டு நிலமெழு கிடுகெனச்
 சாணி யெடுக்கத் தையலுஞ் சென்றாள்
 சாணியு முழுத்துத் தண்ணீர் வற்றிப்
 பேணிய புழுவாய்ப் பெரிது தோன்ற
 மாணேர் விழியாள் வருந்துதல் கண்டு
 தானே சென்று சாணி யெடுத்துத்
 தண்ணீர் கொணர்ந்து தரைமெழுக் கிட்டு

ணு மண்ணிய வீட்டின் மணிவிளக் கேற்றிப்
 புத்தகமெடுத்து வாவெனப் புகலப்
 புத்தகம் பாம்பாய்ப் பொருந்திநின் றாட
 மெத்தவுண் ணடுங்கி வீழ்ந்தவள் கிடப்பக்
 கொவ்வையங் கனிவாய்க் கோதையை விலக்கி
 அவ்வை தானே யகமதிற் சென்று
 புத்தக மெடுத்துப் பொருந்தப் பார்த்து
 வித்தக நம்பி விநாயக மூர்த்தி
 கற்பகப் பிள்ளை செய் காரிய மிதுவென
 உத்தமி யவ்வை யுணர்ந்து முன் னறிந்து
 தவநெறி பிழைத்த தையலை நோக்கி
 நுவலரும் விநாயக நோன்புநோற் றிடுகெனக்
 கரத்துமூ வேழிழைக் காப்புக் கட்டி
 அப்பமு மவலு மாப்பல பண்டமுஞ்
 செப்பம தாகத் திருமுன் வைத்தே
 அவ்வை கதைசொல ஆயிழை கேட்டு
 மத்தகக் களிற்றின் மகாவிர தத்தை
 வித்தக மாக விளங்கிழை நோற்றுக்
 கற்பக நம்பி கருணைபெற் றதற்பின்
 சக்கிர வாள சைனியத் தோடு
 விக்கிரமா தித்தன் வேட்டையிற் சென்று
 தானுஞ் சேனையுந் தண்ணீர் விரும்பி
 எவ்வகை செய்வோ மெனவுள மெலிந்தே
 அவ்வை தன்மனை யங்கவ ரணுக
 எய்துந் தாகமு மிளைப்புங் கண்டு

செவ்வே யவற்றைத் தீர்க்க வெண்ணி
 இலக்கண சுந்தரி யென்பவ டன்னை
 அப்பமு நீரு மரசற் கருளைனச்
 செப்பிய வன்னை திருமொழிப் படியே
 உண்ணீர்க் கரகமு மொருபணி காரமும்
 பண்ணேர் மொழியாள் பார்த்திபற் குதவ
 ஒப்பறு படையு முயர்படை வேந்தனும்
 அப்பசி தீர அருந்திய பின்னர்
 ஆனை குதிரை யவைகளு முண்டுத்
 தானது தொலையாத் தன்மையைக் கண்டே
 இவ்வகை சமைத்தநீ யாரென வினவ
 மவ்வலங் குழலாள் மௌனமாய் நிற்ப
 அவ்வை தான்சென் றரசர்க் குரைப்பாள்
 கணபதி நோன்பின் காரணங் காணிது
 குணமுடை யிவளுந் குலமனை யாட்டி
 இலக்கண சுந்தரி யென்றவ்வை கூற
 மாங்கையை நோக்கி மனமிக மகிழ்ந்து
 திங்கணேர் வெள்ளிச் சிவிகையி னேற்றிக்
 கொண்டுர் புகுந்தான் கொற்ற வேந்தனும்
 ஒண்டொடி யாரி லுயர்பத முதவினன்
 சிந்துர நுதலார் சென்றடி பணியச்
 சுந்தரி யிருந்தாள் சுகத்துடன் மகிழ்ந்தே

நூற்பயன்

பொன்னுமிகும் கல்விமிகும் புத்திரரோ டெப்பொருளும்
மன்னு நவமணியும் வந்தணுகும் - உன்னி
ஒருக்கொம்பின் யானைமுக வுத்தமனார் நோன்பின்
றிருக்கதையைக் கேட்கச் சிறந்து.

பொற்பனைக்கை முக்கட் புகர்முகத்துப் பொன்மவுலிக்
கற்பகத்தி னோன்பின் கதைதன்னைச் - சாற்பெருக்கக்
கற்றவரு நோற்றவருங் காதலித்துக் கேட்டவரும்
பெற்றிடுவார் கற்பகத்தின் பேறு.

வெள்ளை யெருதேறும் விரிசடையோன் பெற்றெடுத்த
பிள்ளையார் நோன்பின் பெருங்கதைரய- உள்ளபடி
நோற்றார் மிகவாழ்வர் நோலா தருகிருந்து
கேட்டோர்க்கும் வாராது கேடு.

சூலிலார் நோக்கிற் சுதரை மிகப் பெறுவார்
சாலமிகும் வெங்கலியார் தானோற்கில் - மேலைப்
பிறப்பெல்லா நல்ல பெருஞ்செல்வ மெய்திச்
சிறப்பிலே வாழ்வார் சிறந்து.

பிள்ளையார் கதை முற்றுப் பெறது.

போற்றித் திருவகவல்

அருள்புரிந் தருளு மரசே போற்றி
இருவினை துடைக்கு மிறைவா போற்றி
மறைமுனி யொருவன் மாங்கனி கொணர்ந்து
கடைமிடற் றிறைவன் கையில் கொடுப்ப
வேலனு நீயும் விரும்பிமுன் னிற்ப
ஒருநொடி யதனி லுலகெலாம் வலமாய்
வருமவர் தமக்கு வழங்குவோம் யாமென
விரைவுடன் மயின்மிசை வேலோன் வருமுனர்
அரனை வலம்வந் தக்கனி வாங்கிய
விரகுள விக்கின விநாயக போற்றி
முன்னடி தெரியா முதல்வனைப் போற்றிப்
பின்னடி தெரியாப் பெருங்கவிப் பெருமான்
மண்மிசை வைத்துனை வாவியிற் செல்லக்
கண்ணிலா னிவனெனக் கரந்தவன் போகக்
கரமிசை யேறிக் காணா திராங்கி
உரைதடு மாறி யுள்ளங் கலங்கிக்
கூகூ கணபதி கூகூ வென்னக்
கூகூ வென்றருள் குன்றே போற்றி
அப்பணி சடையோன் முப்புர மெரிக்க
இப்புவி யதனை யிரத மாக்கித்

தினகரன் மதிதேர்ச் சில்லி யாகப்
 பொருவரு மறைகளே புரவி யாகச்
 சங்கைசேர் நான்முகன் சாரதி யாகப்
 பங்கயக் கண்ணன் பகழி யாக
 மலைசிலை யாக வாசுகி நாணா
 நிலைபெற நிற்கு நெடுந்தேர் தன்னில்
 விக்கினந் தீர்க்கும் விநாயக நமவெனச்
 சிக்கென விறைவன் செப்பா தேறலின்
 தச்சுறச் சமைத்த தகைமணி நெடுந்தேர்
 அச்சறுத் தருளு மரசே போற்றி
 வேதப் பொருளாம் விமலா போற்றி
 பூதப் படையுடைப் புனிதா போற்றி
 கரமைந் துடைய களிநே போற்றி
 பரமன் பயந்த பாலா போற்றி
 அகில மீன்றரு ளம்மை தனக்குத்
 திருமக னாகிய செல்வா போற்றி
 அற்றவர்க் கருள்புரி யரசே போற்றி
 கற்றவர் மனத்திற் காண்பாய் போற்றி
 பாசாங் குசங்கை பரித்தாய் போற்றி
 தேசார் மணிமுடித் தேவே போற்றி
 எழுநர கெழுபிறப் பறுப்பாய் போற்றி
 எழுமையு மெமக்கிங் கிரங்குவாய் போற்றி

துளைசெறி வக்கிர துண்டா போற்றி
 வளநிக ரொற்றை மருப்பா போற்றி
 வரமிகு மரிதிரு மருகா போற்றி
 சுரர்தொழு முருகன் துணைவா போற்றி
 நல்லவர் புகழு நம்பா போற்றி
 வல்லபைக் குரிய மணாளா போற்றி
 கயமுகத் தவுணனைக் காய்ந்தாய் போற்றி
 வயமிகு மூஷிக வாகனா போற்றி
 ஓங்கா ரத்தனி யுருவே போற்றி
 நீங்காக் கருணை நிமலா போற்றி
 துறவர் தமக்கொரு துணைவா போற்றி
 முறநிகர் தழைசெவி முதல்வா போற்றி
 துண்டமா மதிபோற் றுலாங் கிய கோட்டைக்
 கண்டக மாகக் கைதனிற் பிடித்துப்
 பண்டு பாரதப் பழங்கதை பசும்பொன்
 விண்டுவில் வரைந்த விமலா போற்றி
 போற்றி போற்றியுன் பொற்பதம் போற்றி

வருக்கைக் கோவை

அன்புடைக் கடவுளர்க் கதிபதி செயசெய
ஆபத் தகற்று மைங்கர செயசெய
இந்துச் சடைமுடி யிறைவா செயசெய
ஈசன் பெற்ற எம்மான் செயசெய
உன்னிய முடிக்கு யொருவா செயசெய
ஊர்மனை சந்தி யுகந்தாய் செயசெய
எம்பெரு மானே யேகனே செயசெய
ஏழுல குந்தொழ விருப்பாய் செயசெய
ஐயா கணாங்கட் காதீ செயசெய
ஒற்றை மருப்பை யுடையாய் செயசெய
ஓங்கிய கரிமுக முற்றாய் செயசெய
ஒளவிய மில்லா தவனே செயசெய
அ.ஃகர வணிந்த வாதீ செயசெய
கண்மூன் றுடைய களிநே செயசெய
ஙப்போன் மழுவொன் றேந்தீ செயசெய
சங்கரன் றேரச் சறுத்தாய் செயசெய
சூயமுடை வித்தக நம்பீ செயசெய
இ. டமுடை விக்கி னேசுரா செயசெய
இ. ணாங்கிய வன்பர்க் கினியாய் செயசெய
தத்துவ முறைதரு சாமீ செயசெய
நன்றெறி வித்தக நம்பீ செயசெய
பகீரதிக் கினிய பாலா செயசெய

இ. யக்கரைக் களையு மிறைவா செயசெய
 அ. ரவக் கிங்கிணி யணிவாய் செயசெய
 இ. கைக் கொம்பொன் றேந்தீ செயசெய
 வஞ்சனைப் பழவினை மாற்றுவாய் செயசெய
 அ. முகிய வேலனுக் கண்ணா செயசெய
 இ. ளமத யானை முகத்தாய் செயசெய
 இ. றக்கரிணு சாடு மிறைவா செயசெய
 அ. னந்த லாடு மரசே செயசெய
 கரமைந் துடைய கணபதி செயசெய
 காமன் பகைவன் காதல செயசெய
 கிரியிற் பாரதந் தீட்டினாய் செயசெய
 கீழ்மை யொழித்துக் கிளர்வாய் செயசெய
 குண்டப் பண்டிக் குருவே செயசெய
 கூறிய மும்மதக் கோவே செயசெய
 கெண்டையங் கண்ணுமை மகனே செயசெய
 கேதா ரப்ரிய மானாய் செயசெய
 கையிற் சக்கர முடையாய் செயசெய
 கொவ்வைக் கனிவாய் மதலாய் செயசெய
 கோலக் குடநிகர் வயிற்றாய் செயசெய
 கௌவைப் பழவினை தீர்ப்பாய் செயசெய.

விநாயகர் அகவல்

சீதக் களபச் செந்தாமரைப் பூம்
பாதச் சிலம்பு பலஇசை பாடப்
பொன்னரை ஞாணும்பூந்துகில் ஆடையும்
வன்ன மருங்கில் வளர்தழகு எறிப்பப்
பேழை வயிறும் பெரும் பாரக் கோடும்
வேழ முகமும் விளங்குசிந் தூரமும்
அஞ்சு கரமும் அங்குசபாசமும்
நெஞ்சில் குடி கொண்ட நீல மேனியும்
நான்ற வாயும் நாலிரு புயமும்
மூன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவடும்
இரண்டு செவியும் இலங்குபொன் முடியும்
திரண்டமுப் புரிநூல் திகழொளி மார்பும்
சொற்பதங் கடந்த தூரிய மெய்ஞ் ஞான
அற்புதன் ஈன்ற கற்பகக் களிநே
முப்பழம் நுகரும் மூகூகிக வாகன
இப்பொழு தென்னை ஆட்கொள்ள வேண்டித்
தாயாய் எனக்குத் தானெழுந் தருளி
மாயாப் பிறவி மயக்கம் அறுத்துத்

திருந்திய முதலைந் தெழுத்தும் தெளிவாய்ப்
 பொருந்தவே வந்தென் உளந்தனில் புகுந்து
 குருவடி வாகிக் குவையந் தன்னில்
 திருவடி வைத்துத் திறமிது பொருளென
 வாடா வகைதான் மகிழ்ந்தெனக் கருளிக்
 கோடா யுத்தால் கொடுவினை களைந்தே
 உவட்டா உபதேசம் புகட்டியென் செவியில்
 தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையும் காட்டி
 ஐம்புலன் தன்னை அடக்கும் உபாயம்
 இன்புறு கருணை இனிதெனக் கருளி
 கருவிகள் ஒடுங்கும் கருத்தினை அறிவித்து
 இருவினை தன்னை அறுத்திருள் கடிந்து
 தலமொரு நான்கும் தந்தெனக்குஅருளி
 மலமொரு மூன்றின் மயக்கம் அறுத்தே
 ஒன்பது வாயில் ஒருமந் திரத்தால்
 ஐம்புலக் கதவை அடைப்பதுங் காட்டி
 ஆறாதாரத்து அங்குச நிலையும்
 பேறா நிறுத்திப் பேச்சுரை அறுத்தே
 இடைபிங் கலையின் எழுத்தறி வித்துக்
 கடையிற் சுழுமுனைக் கபாலமுங் காட்டி
 மூன்று மண்டலத்தின் முட்டிய தூணின்
 நான்றெழு பாம்பின் நாவில் உணர்த்திக்
 குண்டலி அதனில் கூடிய அசபை

விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட உரைத்து
 மூலா தாரத்தின் மூண்டெழு கனலைக்
 காலால் எழுப்புங் கருத்தறி வித்தே
 அமுத நிலையும் ஆதித்தன்இயக்கமும்
 குமுத சகாயன் குணத்தையுங் கூறி
 இடைச் சக்கரத்தின் ஈரெட்டு நிலையும்
 உடற் சக்கரத்தின் உறுப்பையுங் காட்டி
 சண்முக தூலமும் சதுர்முக சூட்சுமம்
 எண்முக மாக இனி தெனக்கு அருளிப்
 புரியட்ட காயம் புலப்பட எனக்குத்
 தெரியெட்டு நிலையும் தெரிசனப் படுத்திக்
 கருத்தினில் கபால வாயில் காட்டி
 இருத்தி முத்தி இனிதெனக் கருளி
 என்னை அறிவித்து எனக்கருள் செய்து
 முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்து
 வாக்கும் மனமும் இல்லா மனோலயம்
 தேக்கியே எந்தன் சிந்தை தெளிவித்து
 இருள் வெளி இரண்டிற்கு ஒன்றிடம் என்ன
 அருள்தரும் ஆனந்தத்து அமுத்தி யென் செவியில்
 எல்லை யில்லா ஆனந்தம் அளித்து
 அல்லல் களைந்தே அருள்வழி காட்டிச்

சத்தத்தின் உள்ளே சதாசிவம் காட்டிச்
 சித்தத்தின் உள்ளே சிவலிங்கம் காட்டி
 அணுவிற்கு அணுவாய் அப்பாலுக்கு அப்பாலாய்க்
 கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
 வேடமும் நீறும் விளங்க நிறுத்திக்
 கூடுமெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி
 அஞ்சக் கரத்தின் அரும்பொருள் தன்னை
 நெஞ்சக் கரத்தின் நிலையறி வித்துத்
 தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை ஆண்ட
 வித்தக விநாயக விரைகழல் சரணே.

இந்த அகவலைப்பாடி விநாயகரைப்
 புகழ்ந்த ஒளவையாரை கைலாயத்தில் ஆதியுலா
 அரங்கேற்றத்துக்கு விநாயகர் தன் துதிக்கையால்
 எடுத்துச் சென்று சேரமான் பெருமாள் நாயனார் அங்கு
 செல்லுமுன்னரே சேர்ப்பித்தார். எனவே இந்த
 அகவலைப் பாடுபவர் எடுத்த காரியத்தை மிகவிரை
 விலேயே நிறைவேற்றுவார்.

விநாயக கவசம்

ஆதியில் இக்கவசத்தைக் காசிமுனிவர் முற்கல முனிவருக்கு அருளிச் செய்ய, அவர் மாண்டவிய முனிவருக்கு அநுக்கிரகிக்க அவர் மாரீசி முனிவருக்கு உபதேசித்தருள, அவர் பல முனிவர் களுக்குத் திருவாய் மலர்ந்தருளிச் செய்தன ரென்றறிய.

நித்திய கருமாங்களை முடித்துப் பரிசுத்த மாகிய ஓரிடத்தில் இருந்து கொண்டு, ஒன்றுபட்ட மனத்துடனே விநாயகரை தியானித்து, இதைச் செபிக்கவேண்டும்.

வளர்சிகையைப் பராபரமாய் வயங்குவிநா

யகர்காக்க வாய்ந்த சென்னி

யளவுபாட வதிகசவந் தரதேக

மதோற்கடர்தா மமர்ந்து காக்க

விளரறநெற் றியையென்றும் விளங்கியகா

சிபர்காக்கப் புருவந் தம்மைத்

தளர்வின்மகோ தரர்காக்க தடவிழிகள்

பாலசந் திரனார் காக்க.

(1)

கவின்வளரு மதராங்கச முகர்காக்க
 தாலங்கணக் கிரீடர் காக்க
 நவில்சிபுகங் கிரிசைசுதர் காக்கநனி
 வாக்கைவிநா யகர்தாங் காக்க
 அவிர்நகைதுன் முகர்காக்க வள்ளெழிற்செஞ்
 செவிபாச பாணி காக்க
 தவிர்தலுறா திளங்கொடிபோல் வளர்மணிநா
 சியைச்சிந்தி தார்த்தர் காக்க (2)

காமருபு முகந்தன்னைக் குணைசர்நனி
 காக்களங் கணைசர் காக்க
 வாமமுறு மிருதோளும் வயங்குகந்த
 பூர்வசர்தா மகிழ்ந்து காக்க
 ஏமமுற மணிமுலைவிக் கினவினா
 சன்காக்க விதயந் தன்னைத்
 தோமகலுங் கணநாதர் காக்கவகட்
 டினைத்துலங்கே ரம்பர் காக்க. (3)

பக்கமிரண் டையுந்தரா தரர்காக்க

பிருட்டத்தைப் பாவ நீக்கும்

விக்கினக ரன்காக்க விளங்கிலிங்கம்

வியாளபு டணர்தாங் காக்க

தக்ககுய்யந் தன்னைவக் கிரதுண்டர்

காக்கசக னத்தை யல்லல்

உக்ககண பன்காக்க வுருமைமாங்

களமூர்த்தி யுவந்து காக்க.

(4)

தாழ்முழந்தாண் மகாபுத்தி காக்கவிரு

பதமேக தந்தர் காக்க

வாழ்கரங்கிப் பிரப்பிரசா தனர்காக்க

முன்கையை வணங்கு வாரநோய்

ஆழ்தரச்செய் யாசாபு ரகர்காக்க

விரல்பத்தும் வர்த்தர் காக்க

கேழ்கிளரு நகங்கள்விநா யகர்காக்க

கிழ்க்கினிற்புத் தீசர் காக்க.

(5)

அக்கினியிற் சீத்தீசர் காக்கவும்

புத்திரர்தென் னாசை காக்க

மிக்கநிரு தியிற்கணை சுரர்காக்க

விக்கினவர்த் தனமேற் கென்னுந்

திங்கதனிற் காக்கவா யுவிர்கசகன்

ன்னன்காக்க திகழு தீசி

தக்கநிதி பன்காக்க வடகிழக்கி

லீசநந் தன்ரே காக்க

(6)

ஏகதந்தர் பகன்முழுதுங் காக்கவிர

வினுஞ்சந்தி யிரண்டவன் மாட்டும்

ஓகையின்விக் கினகிருது காக்கவிராக்

கதர்புத முறுவே தாள

மோகினிபே யிவையாதி யுயிர்த்திறத்தால்

வருத்துயரு முடிவி லாத

வேகமுறு பிணிபலவும் விலக் குப்பு

சாங்குசர்தாம் விரைந்து காக்க

(7)

மதிஞானந் தவந்தான மானமொளி
 புகழ்குலம்வண் சரீர முற்றும்
 பதிவான தனந்தானி யங்கிரக
 மனைவிமைந்தர் பயினட் பாதிக்க
 கதியாவுங் கலந்துசர்வா யுதர்காக்க
 காமர்பவுத் திரர்முன் னான
 விதியாருஞ் சுற்றமெல்லா மயுரேச
 ரெஞ்ஞான்றும் விரும்பிக் காக்க (8)

வென்றிசீ விதங்கபிலர் காக்கரி
 யாதியெலாம் விகடர் காக்க
 என்றிவ்வா நிதுதனைமுக் காலமுமோ
 திடினும்பா லிடையு றொன்றும்
 ஒன்றுறா முனிவரர்கா ளறிமின்கள்
 யாரொருவ ரோதி னாலு
 மன்றவாங் கவர்தேகம் பிணியறவச்
 சிரதேக மாகி மன்னும். (9)

விநாயகர் கவசம் முற்றிற்று.

பக்தியுனே இந்தக் கவசத்தைப் பாராயணஞ் செய்பவர்களுக்குப் பிணியும், வறுமையும், பேய் பூதங்களாலுண்டாகின்ற பல துன்பங்களும், கவலைகளும், பாவமுதலியவைகளும் தீங்கும் அன்றியும், பெருஞ் செல்வமும், தீர்க்காயுளும், களத்திர புத்திர மித்திராதிகளும் உண்டாகும். அன்றியும், யாத்திரையிலே இதைச் செபித்தால் சகல விக்கினமும் போய்ப் பயன்களெல்லாம் கைகூடும். யுத்தத்திலே இதைச் சொன்னால் சயமுண்டாகும். இருபத்தொருநாள் நாளொன்றுக்கு ஏழுமுறை தோத் திரஞ் செய்தால், மாரண நீங்குவதன்றி உச்சாடனம் ஆகருஷ்ணம், ஸ்தம்பன முதலியவைகள் பயனுறும், இருபத்தொருநாள் நித்தியம் இருபத் தொருநாள் செபித்தால் சிறையிருப்பு விடுதலாவது மன்றி, அரசர்களுடைய நிஷ்டரமும் நீங்கும்.

அரசனைக் காணப்போகும்போது பக்தியினால் மூன்றுதரம் இதை ஒதினால் அவன் வசப்படுவான். இதைப் படித்தாலும் ஒருவர் சொல்லக் கேட்டாலும் பூசித்தாலும், எப்படிப்பட்ட துன்பமும் நீங்கும்.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாங் கல்வியுஞ் சீருந் தழைக்கவும்
கருணை பூக்கவும் தீமையைக் காய்க்கவும்
பருவ மாய்நம துள்ளம் பழுக்கவும்
பெருகு மாழத்துப் பிள்ளையைப் பேணுவாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
சிவமயம்

சிவபுராணம்

தொல்லை யிலும்பிறவி சூழந்தளை நீக்கி
அல்ல லறுத்தானந்தம் ஆக்கியதே -எல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவூர் எங்கோன்
திருவாசகம் என்னுந் தேன்.

சிவபுராணம்

நமச்சி வாய வாழ்க நாதன் தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க
கோகழி யாண்ட குருமனிதன் தாள் வாழ்க
ஆகம மாகிநின்று அண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க
ஏகன் அநேகன் இறைவன் அடிவாழ்க
வேகம் கெடுத்தாண்ட வேந்தன் அடி வெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்சுகன்தன் பெய்கழல்கள் வெல்க

புறத்தார்க்குச் சேயோன்தன் பூங்கழல்கள் வெல்க
 கரம்குவிவார் உண்மகிழும் கோன்கழல்கள் வெல்க
 சிரம்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் கழல் வெல்க
 ஈசன் அடிபோற்றி எந்தை அடிபோற்றி
 தேசன் அடிபோற்றி சிவன்சே வடி போற்றி
 நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடி போற்றி
 மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னன் அடி போற்றி
 சீரார் பெருந்துறைநம் தேவன் அடி போற்றி
 ஆராத இன்பம் அருளுமலை போற்றி
 சிவன் அவன் என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
 அவன் அருளாலே அவன்தாள் வணங்கிச்
 சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுரா ணந்தன்னை
 முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பன்யான்
 கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
 எண்ணுதற்கு எட்டா எழிலார் கழல் இறைஞ்சி
 விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய்விளங்கொளியாய்
 எண்ணிறந்து எல்லை இலாதானே நின் பெருஞ்சீர்
 பொல்லா வினையேன் புகழுமாறு ஒன்றறியேன்
 புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
 பல்விரும மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
 கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
 வல்லசுர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்

செல்லா அநின்றவித்தாவர சங்கமத்துள்
 எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் எம்பெருமான்
 மெய்யே உன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுந்நேன்
 உய்யஎன் உள்ளத்துள் ஓங்காரமாய் நின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
 ஐயா எனஓங்கி ஆழ்ந்து அகன்ற நுண்ணியனே
 வெய்யாய் தணியாய் இயமான னாம்விமலா
 பொய்யா யினஎல்லாம் போயகல வந்தருளி
 மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
 எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
 அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே
 ஆக்கம் அளவுஇறுதி இல்லாய் அனைத்துலகம்
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள் தருவாய்
 போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பில்
 நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
 மாற்ற மனங்கழிய நின்ற மறையோனே
 கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
 சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தோனூறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்கள் ஓர் ஐந்துடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
 மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையென் தன்னை
 மறைந்திட முடிய மாய இருளை

அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றால் கட்டிப்
 புறந்தோல் போர்த்தெங்கும் புழு அழுக்கு மூடி
 மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிலை
 மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
 விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
 கலந்த அன்பாகிக் கசிந்துள் உருகும்
 நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலந்தன் மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
 நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
 தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலச்சுடரே
 தேசனே தேன்ஆர் அமுதே சிவபுரனே
 பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 நேச அருள் புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சம் கெடப்
 பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
 ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
 ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே
 நீராய் உருக்கி என் ஆருயிராய் நின்றானே
 இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே
 அன்பருக்கு அன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாம்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே

ஈர்த்து என்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
 கூத்த மெய்ஞ்ஞானத்தால் கொண்டுணர்வார்தம் கருத்தின்
 நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வும் இலாப் புண்ணியனே
 காக்கும் எம் காவலனே காண்பரிய பேர் ஒளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக்காய் நின்ற
 தோற்றச் சுடர்ஒளியாய்ச் சொல்லாத நுண் உணர்வாய்
 மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்து அறிவாம்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேஎன் சிந்தையுள்
 ஊற்றான உண்ணார் அமுதே உடையானே
 வேற்று விகார விடக்குடம்பின் உட்கிடப்ப
 ஆற்றேன்எம் ஐயா அரனேஓ என்று என்று
 போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டு இங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டழிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளில் நடடம் பயின்றாடும் நாதனே
 தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
 அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஒன்று
 சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருள்உணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
 பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

ஆமரர் கணபதிய்பிள்ளை விநாயகமூர்த்தி

(இயல்நூலாசிரியர்)

மலையாள மொழி - 12.03.2017

அமரர் விநாயகமூர்த்தி இராசம்மா

(இயல்நூலாசிரியர்)

மலையாள மொழி - 15.03.2017

உ
அம்மன் துணை

கௌரிகாப்பு

விநாயகர் துதி

முன்னின்று செய்யுள் முறையாய்ப் புனைவதற்கு
என்னின் றருள்செய் எலிவா கனப்பிள்ளையாய்
சொற்குற்ற மொடு பொருட்குற்றம் சோர்வுதரும்
எக்குற்றமும் வராமற்கா.

வேண்டுகூறல் கூறல்

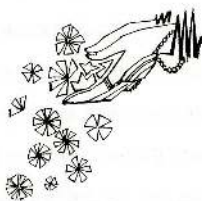
காப்பெடுக்க வந்தேனே கௌரியம்மாள் தாயாரே
காத்தென்னைத் தேற்றிடுவாய் காளிமகா தேவியரே
காலமெல்லாம் நின்னரிய காப்பெடுத்தே வாழ்ந்திடுவேன்
எண்ணும் கருமம் இனிதாக முடித்திடுவாய்
பண்ணும் வினையாவும் பனிபோலப் போக்கிடுவாய்

உண்ணும் உணவாக உயிரினுக் குயிராக
 என்றும் இருந்தே எனைக்காத்து வந்திடுவாய்
 காடும் கடந்துவந்தேன் மலையும் கடந்துவந்தேன்
 காளிமகா தேவியரே காப்பெனக்குத் தந்திடுவாய்
 சூலம் கொண்டவளே சுந்தர முகத்தவளே
 அரியை உடையவளே அம்மா காளித்தாயே
 கொடிய மகிஷாசுரனைக் கூறுபோட்டவளே
 அசுரக் குணம்யாவும் அழிக்கும் சுடர்க்கொடியே
 சிவனை நினைத்தல்லோ சீர்விரதம் நீயிருந்தாய்
 பரனை நினைத்தல்லோ பதிவிரதம் நீயிருந்தாய்
 அரனை நினைத்தல்லோ அம்மாநீ நோன்பிருந்தாய்
 சங்கரனை எண்ணியல்லோ சங்கரிநீ நோன்பிருந்தாய்
 ஐங்கரனைப் பெற்றவளே அன்றுநீ நோன்பிருந்தாய்
 விரதத்தைக் கண்டே விழித்தான் சிவனவனும்
 அம்மா உமையனைத்தே அருள்மாரி பொழிந்தானே
 வகையாற்றுப் படலமிதை வழிவழியாய்க் காட்டிடுவீர்
 நெறியறிபாத்திகைப்போர்க்கு நெறிமுறையைக்காட்டிடுவாய்
 காப்பைப் புனைந்துவிடு காலபயம் ஓட்டிவிடு
 நூலைப் புனைந்துவிடு நுண்ணறிவை ஊட்டிவிடு
 வல்லமையைத் தந்துவிடு வையகத்தில் வாழ்விடு

காளிமகா தேவியரே காப்பருளும் தேவியரே
காப்பைப் புனைபவளே காப்பாய் இருப்பவளே
நாடு செழிக்கவென்றே நற்காப்பு அருளுமம்மா
வீடு செழிக்கவென்றே விழைகாப்பு அருளுமம்மா
நல்வாழ்வு வாழ்வதற்கு நறுங்காப்பு அருளுமம்மா
அல்லல் அறுப்பதற்கு அருட்காப்பு அருளுமம்மா
பிள்ளை அற்றவர்க்குப் பெருங்காப்பு அருளுமம்மா
பூமணியே மாமணியே புனிதவதி தாயவளே
நான்விரும்பும் காப்பை நலமுடனே தாருமம்மா
கல்வி சிறப்பதற்குக் கலைமகளே வாருமம்மா
செல்வம் சிறப்பதற்கு திருமகளே வாருமம்மா
வீரம் சிறப்பதற்கு வீரசக்தி தாருமம்மா
பாட்டுடைத் தலைவியரே பராசக்தி தாயவளே
ஏட்டுடைத் தேவியரே எல்லாம்மிகு வல்லபையே
காப்பெடுக்க வந்தேனம்மா கனிவுடனே பாருமம்மா
பால்பழங்கள் வெற்றிலைகள் பல்வகைத் திரவியங்கள்
நானுமக்குத் தானேனம்மா நயந்தென்னைக் காருமம்மா
காளிமகா தேவியரே காசினிக்கு வித்தவளே
வித்தை விதைப்பவளே வினைகாக்கும் காப்பவளே
எத்தால் வாழ்ந்திடுவோம் எல்லாம் உமதருளே

காசினியில் வேற்றுமையைக் கண்ட பொழுதே மாற்றிவிட்டால்
 ஏசலினறி வாழ்ந்திடுவோம் ஏத்துபுகழ் தேவியரே
 காப்பெனக்குப் போட்டுவிட்டால் கல்மனது இளகிவிடும்
 ஞானம் பெருகிவரும் நல்வாழ்வு மிகுந்துவரும்
 தொடர்ந்து அணிவோர்க்கு தொட்தெல்லாம் ஜெயமாகும்
 இசைந்து அணிவோர்க்கு நினைத்ததெல்லாம் பெருகிவரும்
 நம்பி அணிவோர்க்கு நல்லதெல்லாம் பெருகிவரும்
 நாங்கள் கோள்களெல்லாம் நலமுடனே இணைந்துவரும்
 சந்தனச் சாந்தவளே சங்கரியே சாந்தினியே
 குங்குமப் பூச்சவளே குலக்கொழுந்தே கௌரியம்மா
 காப்புக் கட்டிவிட்டு கடமை முடிந்ததென்று
 ஏப்பம் மிகவிட்டு என்றுமே இருந்தறியேன்
 நாளும் பொழுதிலெல்லாம் நறுங்காப்புக் கட்டதனில்
 பூவும் நீருமிட்டுப் போற்றி வணங்கிடுவேன்
 காலைப் பொழுதெழுந்து காப்பதனில் விழித்திடுவேன்
 ஞானச் செழுஞ்சுடரே காளியுன்னைக் காணுகின்றேன்
 காப்பெனக்குக் கையிலுண்டு கடமைகளைச் செய்திடுவேன்
 ஏய்ப்பவரைக் கண்டால் எரிமலைபோற் கனன்றிடுவேன்
 தீமைச் செயலெதுவும் தெரியாது செய்கையிலே
 காப்புக் கையிலிருந்து கண்திறந்து காட்டுமடி

சொல்லற் கரிதான சோதிமிகு காப்பதனை
 இருபது நாள்வரையில் இசைவோடு விரதமிருந்து
 பக்தி மனதுடனே பரவி யணியோர்க்கு
 சித்தியெல் லாந்தருவாள் சீர்பெருகு கௌரியவள்
 முத்திக்கு வழியுமுண்டு முக்கால உணர்வுமுண்டு
 எச்சகத்திலோர்களெல்லாம் ஏற்றிஎமைப் போற்றிடுவர்
 சொற்சக்தி பொருட்சக்தி துலங்கி வந்திடவே
 அச்சக்தி எல்லாம் அருள்வாள் கௌரியவள்
 கௌரிக் காப்பதனை காலம் தவறாமல்
 முறையாய் அணிந்து வர முன்வினைகள் நீங்கிவர
 ஞானம் ஓங்கிவர நல்லறிவு துலங்கிவர
 தேவிமகா காளியரே தெவிட்டாத தீங்கனியே
 காளியாய் வந்தமர்ந்த கௌரியே காப்பருளும்.

சிவமயம்

திருவெம்பாவை

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்

சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாள் தடங்கண்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்

மாதேவன் வர்க்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
வீதிவாய்க் கேட்டனுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து

போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டிங்ஙன்
ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள் என்னேயென்னே

ஈதே எந்தோழி பரிசேலோர் எம்பாவாய். 1

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல்நாம்

பேசும்போ தெப்போதிப் போதார் அமளிக்கே

நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்

சீசி இவையுஞ் சிலவோ வினையாடி

ஏசும் இடமீதோ விண்ணோர்க்கள் ஏத்துதற்குக்

கூசு மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளும்

தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துள்

ஈசனார்க் கன்பர்யாம் ஆரேலோ ரெம்பாவாய். 2

முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந் தெதிரெழுந்தென்
அத்தன் ஆனந்தன் அமுதன்என் றள்ளுறித்
தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்
பத்துடையீர் ஈசன் பழஅடியீர் பாங்குடையீர்
புத்தடியோம் புன்மைதீத் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
எத்தோநின் அன்புடைமை எல்லோம் அறியோமோ
சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நஞ்சிவனை
இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோ ரெம்பாவாய். 3

ஒண்ணித் திலநகையாய் இன்னம் புலர்தின்றோ
வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ
எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்
கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
கண்ணுக் கினியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ளம்
உள்ளெக்கு நின்றுருக யாமாட்டோம் நீயேவந்தது
எண்ணிக் குறையில் துயிலேலோ ரெம்பாவாய். 4

மாலறியா நான்முகனுங் காணா மலையினைநாம்
 போலறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
 பாலூறு தேன்வாய்ப் படிநீ கடைதிறவாய்
 ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
 கோலமும் நம்மைஆட் கொண்டருளிக் கோதாட்டும்
 சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனேஎன்று
 ஓலம் இடினும் உணராய் உணராய்காண்
 ஏலக் குழலி பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

5

மானேநீ நென்னலை நாளாவந் துங்களை
 நானே எழுப்புவன் என்றலும் நாணாமே
 போன திசைபகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
 வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்
 தானேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்
 வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
 ஊனே உருகாய் உனக்கே உறும் எமக்கும்
 எணோர்க்குந் தங்கோனைப் பாடீனோ ரெம்பாவாய்.

6

அன்னே இவையுஞ் சிலவோ பலஅமரர்

உன்னற் கரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்

சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்

தென்னாஎன் னாமுன்னம் தீசேர் மெழுகொப்பாய்

என்னானை என்னரையன் இன்னமுதென் றெல்லோமுஞ்

சொன்னோங்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னந் துயிலுதியோ

வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்

என்னே துயிலின் பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

7

கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கும்

ஏழில் இயம்ப இயம்பும்வெண் சங்கொங்கும்

கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை

கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோங் கேட்டலையோ

வாழிஈ தென்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்

ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாறோ

ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை

ஏழைபங் காளையே பாடலோ ரெம்பாவாய்.

8

முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே
 பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே
 உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றஉன் சீரடியோம்
 உன்னடியாந்தாள்பணியோம் ஆங்கவங்கே பாங்காவோம்
 அன்னவரே எங்கணவ ராவார் அவருகந்து
 சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
 இன்ன வகையே எனக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
 என்ன குறையும் இலோமேலோ ரெம்பாவாய்.

9

பாதாளம் ஏழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
 போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள் முடிவே
 பேதை யொருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்
 வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணும் துதித்தாலும்
 ஓத உலவா ஒருதோழன் தொண்டருளன்
 கோதில் குலத்தரன்தன் கோயில் பிணாப்பிள்ளைகான்
 ஏதவனூர் ஏதவன்பேர் ஆருற்றார் ஆரயலார்
 ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

10

மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னக்
 கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
 ஐயா வழியடியோம் வாழ்ந்தோங்காண் ஆரழல்போற்
 செய்யாவெண் ணீறாடிச் செல்வா சிறுமருங்குல்
 மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
 ஐயாநீ ஆட்கொண் டருளும் விளையாட்டின்
 உய்வார்கள் உய்யும் வைகயெல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்
 காப்பாற் எமையேலோ ரெம்பாவாய்.

11

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநாம் ஆர்த்தாடும்
 தீர்த்தன்நற் றில்லைச் சிற்றம்பலத்தே தீயாடும்
 கூத்தன்இவ் வானுங் குவையமும் எல்லாமும்
 காத்தும் படைத்துங் கரந்தும் விளையாடி
 வார்த்தனையும் பேசி வளைசிலம்ப வான்கலைகள்
 ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய அணிகுழல்மேல் வண்டார்ப்பப்
 பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
 ஏத்தி இருஞ்சனைநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய்.

12

பைங்குவளைக் கார்மலரால் செங்கமலப் பைம்போதால்
 அங்கங் குருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால்
 தங்கள் மலங்கழுவ வார்வந்து சார்தலினால்
 எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த
 பொங்கு மடுவிற் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநம்
 சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
 கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
 பங்கயப் பும்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். 13

காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாடக்
 கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
 சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
 வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடிச்
 சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
 ஆதி திறம்பாடி அந்தம் மாபாடிப்
 பேதித்து நம்மை வளர்தெடுத்த பெய்வளைதன்
 பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோ ரெம்பாவாய். 14

ஓரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
 சீரொருகால் வாயோவாள் சித்தங் களிகூர
 நீரொருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண்பனிப்பப்
 பரொருகால்வந்தணையாள்விண்ணோரைத்தூண்டணியாள்
 போரரையற் கிங்கனே பித்தொருவர் ஆமாறும்
 ஆரொருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகந்தாள்
 வாருருவப் பூண்முலையீர் வாயார நாம் பாடி
 ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். 15

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கியெழுந் துடையாள்
 என்னத் திகழ்ந்தெம்மை ஆளுடையாள் இட்டிடையின்
 மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்
 பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்
 என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை ஆளுடையாள்
 தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
 முன்னி அவள்நமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே
 என்னப் பொழியாய் மழையேலோ ரெம்பாவாய். 16

சொங்க ணவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
 எங்கும் இலாததோர் இன்பம்நம் பாலதாக்
 கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
 இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
 சொங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளுஞ் சேவகனை
 அங்கண் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை
 நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாயந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். 17

அண்ணா மலையான் அடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்
 விண்ணோர் முடிவின் மணித்தொகைவீ றற்றாற்போல்
 கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்
 தண்ணா ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாம் அகலப்
 பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறங்கொளிசேர்
 விண்ணாகி மண்ணாகி இத்தனையும் வேறாகிக்
 கண்ணார் அமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
 பெண்ணேஇப் பூம்புனல்பாயந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். 18

உன்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலம் என்றும்
 அங்கப் பழங்சொற் புதுக்கும்எம் அச்சத்தால்
 எங்கள் பெருமான் உனக்கொன் றுரைப்போங்கேள்
 எங்கொங்கை நின்னன்பர் அல்லார்தோள் சேரற்க
 எங்கை எனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க
 கல்குல் பகல்எங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க
 இங்கிப் பரிசே எமக்கொங்கோன் நல்குதியேல்
 எங்கெழிலென் ஞாயி றெமக்கேலோரெம்பாவாய். 20

போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்
 போற்றி அருளுகநின் அந்தமாஞ் செந்தளிர்கள்
 போற்றிஎல் லாவுயிர்க்குந் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
 போற்றிஎல் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
 போற்றிஎல் லாவுயிர்க்கும் ஈறாம் இணையடிகள்
 போற்றமால் நான்முகனுங் காணாத புண்டரிகம்
 போற்றியாம் உய்யஆட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
 போற்றியாம் மார்கழிநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய். 21

உ
முருகன்துணை

கந்த சஷ்டி கவசம்

கார்ப்பு

நேரீசை வெண்பார

துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோம் துன்பம் போம் நெஞ்சில்
பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலித்துக் - கதித்தோங்கும்
நிகழ்டையுங் கைகூடும் நிமல ரருள்கந்தர்
சகஷ்டி கவசந் தனை.

குறள் வெண்பார

அமரரிடர் தீர வமரம் புரிந்த

குமரனடி நெஞ்சே குறி.

நால்

சகஷ்டியை நோக்கச் சரவண பவனார்
சிக்ஷ்டருக் குதவுஞ் செய்கதிர் வேலோன்
பாத மிரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாட கிண்கிணி யாட
மைய னடஞ்செய்யும் மயில் வாகனனார்
கையில்வே ல்எனைக் காக்கவென்று வந்து
வரவர வேலா யுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திரன் முதலா எண்டிசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வருக வருக
வாசவன் மருகா வருக வருக
நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக
நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக
சரவண பவனார் சடுதியில் வருக
ரஹண பவச ரரரர ரரர
ரிஹண பவச ரிரிரிரி ரிரிரி
விணபவ சரவண வீரா நமோ நம
நிபவ சரவண நிறநிற நிறென

வசர வண்ப வருக வருக
 அசுரா குடிகெடுத்த ஐயா வருக
 என்னை யாளு மிளையோன் கையில்
 பன்னிரண் டாயுதம் பாசாங் குசமும்
 பரந்த விழிகள் பன்னிரண் டிலங்க
 விரைந்தெனைக் காக்க வேலோன் வருக
 ஐயுங் கிலியும் அடைவுடன் செளவும்
 உய்யொளி செளவும் உயிரையுங் கிலியும்
 கிலியுஞ் செளவும் கிளரொளி யையும்
 நிலைபெற் றென்முன் நித்தமும் மொளிரும்
 சண்முகன் நீயும் தனியொளி யொவ்வும்
 குண்டலி யாம்சிவ குகன்தினம் வருக
 ஆறு முகமும் அணிமுடி யாறும்
 நீறிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச்செவ் வாயும்
 நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 ஈரறு செவியில் இலங்குகுண் டலமும்
 ஆறிரு திண்புயத் தழுகிய மார்பில்
 பல்பு சணமும் பதக்கமுந் தரித்து
 நண்மணி பூண்ட நவரத்ன மாலையும்
 முப்புரி நூலும் முத்தணி மார்பும்

செப்பழ குடைய திருவயி றுந்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் சுடரொளிப் பட்டும்
 நவரத்தினம் பதித்த நற்சீராவும்
 இருதொடையழுகும் இணைமுழுந்தாளும்
 திருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழுங்க
 செககண செககண செககண செகண
 மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகென
 நகநக நகநக நகநக நகென
 டிகுகுண டிகுடிகு டிகுகுண டிகுண
 ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
 ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி
 டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடு
 டகுடகு டிகுடிகு டங்கு டங்கு
 விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
 முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
 என்றனை யாளும் ஏரகச் செல்வ
 மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந் துதவும்
 லாலா லாலா லாலா வேசமுடம்
 லீலா லீலா லீலா விநோதனென்று
 உன்றிரு வடியை உறுதியென் றெண்ணும்
 என்றலை வைத்துன் இணையடி காக்க

என்னுயிர் குயிராம் இறைவன் காக்க
 பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
 பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
 கதிர்வே விரண்டு கண்ணினைக் காக்க
 விதிசெவி யிரண்டும் வேலவர் காக்க
 நாசிக ளிரண்டும் நல்வேல் காக்க
 பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
 முப்பத் திருபல்முனைவேல் காக்க
 செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
 கன்னமிரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
 என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
 மார்பை இரத்தன வடிவேல் காக்க
 சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க
 வடிவே லிருதோள் வளம்பெறக் காக்க
 பிடரிக ளிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
 பழுபதி னாறும் பருவேல் காக்க
 வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
 சிற்றிடை யழகுறச் செவ்வேல் காக்க
 நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க

ஆண்குறி யிரண்டும் அயில்வேல் காக்க
 பிட்ட மிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக் குதத்தை வல்வேல் காக்க
 பணைத்தொடை யிரண்டும் பருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழுந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
 ஐவிரல் அடியிணை அருள்வேல் காக்க
 கைக ளிரண்டும் கருணைவேல் காக்க
 முன்கை யிரண்டும் முரண்வேல் காக்க
 பின்கை யிரண்டும் பின்னவ ளிருக்க
 நாவிற் சரஸ்வதி நற்றுணை யாக
 நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
 முப்பால் நாடியை முனைவேல் காக்க
 எப்பொழு தும்மெனை எதிர்வேல் காக்க
 அடியேன் வசனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
 அரையிருடன்னில் அனையவேல் காக்க
 ஏமத்திற் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
 தாமதம் நீங்கிச் சதுர்வேல் காக்க
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்க

தாக்க தாக்க தடையறத்தாக்க
 பார்க்க பார்க்க பாவம் பொடிபட
 பில்லி சூனியம் பெரும்பகை யகல
 வல்ல பூதம் வலாக்ஷ்டிகப் பேய்கள்
 அல்லற் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
 பிள்ளைகள் தின்னும் புழைக்கடை முனியும்
 கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரமராட்சதரும்
 அடியனைக்கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசிகாட் டேரி இத்துன்ப சேனையும்
 எல்லிலு மிருட்டிலும் எதிர்படும் அண்ணரும்
 கனபுசை கொள்ளும் காளியோடனை வரும்
 விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
 தண்டியக் காரரும் சண்டா ளங்களும்
 என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந் தோடிட
 ஆனை யடியினில் அரும்பா வைகளும்
 பூனை மயிரும் பிள்ளைக ளென்பும்
 நகமு மயிரும் நீண்முடி மண்டையும்
 பாவை களுடனே பலகல சத்துடன்
 மனையிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
 ஒட்டிய பாவையும் ஒட்டியச் செருக்கும்

காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
 ஒதுமஞ் சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து சூலைந்திட
 மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
 காலதூதாளெனைக் கண்டாற் கலங்கிட
 அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
 வாய்விட டலறி மதிகெட் டோட
 படியினீல் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
 கட்டுட னாங்கம் கதறிடக் கட்டு
 கட்டி யுருட்டு கால்கை முறிய
 கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
 முட்டு முட்டு முழிகள் பிதுங்கிட
 செக்கு செக்கு செதிற் செதிலாக
 சொக்கு சொக்கு சூர்ப்பகைச் சொங்கு
 குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்
 பற்று பற்று பகலவன் தணலொரி
 தணலொரி தணலொரி தணலது வாக
 விடுவிடு வேலை வெருண்டதுவோட
 புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
 எலியுங் கரடியும் இனித்தொடர்ந்தோடத்

தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
 கடிவிட விசுஷங்கள் கடித்துய ரங்கம்
 ஏறிய விசுஷங்கள் எளிதுடன் இறங்க
 ஒளிப்புஞ் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதஞ் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்
 சூலைசயங் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிரிதி
 பக்கப் பிளவை படர்தொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத் தரணை பருவரை யாப்பும்
 எல்லாப் பிணியும் என்றனைக் கண்டால்
 நில்லா தோட நீயெனக் கருள்வாய்
 ஈரே மூலகமும் எனக்குற வாக
 ஆணும் பெண்ணும் அனைவரு மெனக்கா
 மண்ணா ளரசரும் மகிழ்ந்துற வாகவும்
 உன்னைத் துதிக்க உன்றிரு நாமம்
 சரவண பவனே சையொளி பவனே
 திரிபுர பவனே திகழொளி பவனே
 பரிபுர பவனே பவமொழி பவனே

அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக்
 காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
 கந்தா குகனே கதிர்வே லவனே
 கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
 இடும்பனை யழித்த இனியவேல் முருகா
 தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
 கதிர்கா மத்துறை கதிர்வேல் முருகா
 பழநிப் பதிவாழ் பால குமார
 ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா
 செந்தின்மா மலையுறும் செங்கல்வ ராயா
 சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே
 காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
 என்நா இருக்க யானுனைப்பாட
 எனைத்தொடர்ந் திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
 பாடினேன் ஆடினேன் பரவசமாக
 ஆடினேன் நாடினேன் ஆவினன் பூதியை
 நேச முடன்யான் நெற்றியில் அணியப்
 பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னருளாக

அன்புடன் இரட்சி அன்னமும் சொன்னமும்
 மெத்தமெத் தாக வேலாயுதனார்
 சித்திபெற் றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக் குறமகளுடன்
 வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசம்
 வாழ்க வாழ்கவென் வறுமைகள் நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை யடியேன் எத்தனை செயினும்
 பெற்றவநீக்குரு பொறுப்ப துன்கடன்
 பெற்றவள் குறமகள் பெற்றவ ளாமே
 பிள்ளையென் றன்பாய்ப் பிரிய மளித்து
 மைந்தனென் மீதுன் மனமகிழ்ந் தருளித்
 தஞ்சமென் றடியார் தழைத்திடவருள்செய்
 கந்தர் சகூடி கவசம் விரும்பிய
 பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததைக்
 காலையில் மாலையில் கருத்துட னாளும்
 ஆசாரத்துடன் அங்கந் துலக்கி

நேச முடனொரு நினைவது வாகிக்
 கந்தர் சகூடி கவச மிதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
 ஒருநாள் முப்பத் தாறுருக் கொண்டு
 ஓதியே செபித்து உகந்துநீ றணிய
 அட்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
 திசைமன்ன ரெண்மர் சேர்ந்தங்க தருளுவர்
 மாற்றல ரெல்லாம் வந்து வணங்குவர்
 நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
 நவமத னெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
 எந்த நாளுமீ ரெட்டாய் வாழ்வர்
 கந்தர்கை வேலாங் கவசத் தடியை
 வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லா தவரைப் பொடிபொடி யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வ சத்துரு சங்கா ரத்தடி
 அறித்தென துள்ளம் அகூடலட்சுமிகளில்
 வீரலட் சுமிக்கு விருந்துணை வாக
 சூரபத் மாவைத் துணித்தகை யதனால்

இருபத் தேழ்வர்க் குவந்தமு தளித்த
 குருபரன் பழநிக் குன்றினி லிருக்கும்
 சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
 எனைத்தடுத்தாட்கொள என்றனதுள்ளம்
 மேவிய வடிவுறும் வேலவா போற்றி
 தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
 திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
 இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
 வெட்சி புனையும் வேளே போற்றி
 உயர்கிரி கனக சபைக்கோ ரரசே
 மயினட மிடுவோய் மலரடி சரணம்
 சரணஞ் சரணஞ் சரவண பவலும்
 சரணஞ் சரணம் சண்முகா சரணம்

சகலகலாவல்லி மாலை

வெண்டா மரைக்கன்றி நிற்பதந்
தாங்கவென் வெள்ளையுள்ளது
தண்டா மரைக்குத் தகாதுகொலோ
சக மேழுமளித்
துண்டா னுறங்க வொழித்தான்பித்தாக
வுண் டாக்கும்வண்ணம்
கண்டான் சுவைகொள் கரும்பே
சகல கலாவல்லியே.

1

நாடும் பொருட்சுவை சொற்சுவை
தோய்தர நாற்கவியும்
பாடும் பணியிற் பணித்தருள்வாய்
பங்க யாசனத்திற்
கூடும் பசும்பொற் கொடியே
கனதனக் குன்றுமைம்பாற்
காடுஞ் சமக்குங் கரும்பே
சகல கலாவல்லியே.

2

அழிக்குஞ் செழுந்தமிழ்த் தெள்ளமு
 தார்ந்துன் னருட்கடலிற்
 குளிக்கும் படிக்கென்று கூடுங்கொ
 லோவுளங் கொண்டு தெள்ளித்
 தெளிக்கும் பனுவற் புலவோர்
 கவிமழை சிந்தக்கண்டு
 களிக்கும் கலாப மயிலே
 சகல கலாவல்லியே.

3

தூக்கும் பனுவற் றுறைதோய்ந்த
 கல்வியும் சொற்சுவைதோய்
 வாக்கும் பெருகப் பணித்தருள்
 வாய்வட நூற்கடலும்
 தேக்குஞ் செழுந்தமிழ்ச் செல்வமும்
 தொண்டர்செந் நாவினின்று
 காக்குங் கருணைக் கடலே
 சகல கலாவல்லியே.

4

பஞ்சப்பி தந்தரு செய்யபொற்
 பாதபங் கேருகமென்
 நெஞ்சத் தடத்தல ராததென்னே
 நெடுந் தாட்கமலத்
 தஞ்சத் துவச முயர்ந்தோன்செந்
 நாவு மகமும் வெள்ளைக்
 கஞ்சத் தவிசொத் திருந்தாய்
 சகல கலாவல்லியே.

5

பண்ணும் பரதமுங் கல்வியுந்
 தீஞ்சொற் பனுவலும்யான்
 எண்ணும் பொழுதெளி தெய்தநல்
 காயெழு தாமறையும்
 விண்ணும் புவியும் புனலுங்
 கனலும்வெங் காலுமன்பர்
 கண்ணுங் கருத்தும் நிறைந்தாய்
 சகல கலாவல்லியே.

6

பாட்டும் பொருளும் பொருளாற்
 பொருந்தும் பயனுமென்பாற்
 கூட்டும் படிநின் கடைக்கணல்கா
 யுளங் கொண்டுதொண்டர்
 தீட்டுங் கலைத்தமிழ் தீம்பா
 லமுதந் தெளிக்கும்வண்ணம்
 காட்டும்வெள் ளோதிமப் பேடே
 சகல கலாவல்லியே.

7

சொல்விற் பனமு மவதானமுங்
 கவி சொல்லவல்ல
 நல்வித்தை யுந்தந் தடிமைகொள்
 வாய்நளி னாசனஞ்சேர்
 செல்விக் கரிதன் றொருகால
 முஞ்சிதை யாமைநல்கும்
 கல்விப் பெருஞ்செல்வப் பேறே
 சகல கலாவல்லியே

8

சொற்கும் பொருட்கு முயிராமெய்க்ஞ்
 ஞானத்தின் தோற்றமென்ன
 நிற்கின்ற நின்னை நினைப்பவ்யார்
 நிலந் தோய்ப்புழைக்கை
 நற்குஞ் சரத்தின் பிடியோ
 டரசன்ன நாணநடை
 கற்கும் பதாம்புயத் தாளே
 சகல கலாவல்லியே.

9

மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக
 மேற்பட்ட மன்னருமென்
 பண்கண் டளவிற் பணியச்செய்வாய்
 படைப் போன்முதலாம்
 விண்கண்ட தெய்வம்பல் கோடியுண்டேனும்
 விளம்பிலுன்போல்
 கண்கண்ட தெய்வ முளதோ
 சகல கலாவல்லியே.

10

ஸ்ரீ கண்ணன் கவசம்

அகரம் முதலே அழியாப் பொருளே
 ஆயர் குலமே நேயர் கரமே
 இகமும் பரமும் இணையும் இடமே
 ஈதல் மரபாம் இதயத் தவமே
 உலகக் குடையே வேதப் பொருளே
 ஊதும் குழலுள் வேதப் பொருளே
 எரியும் கனலில் தெரியும் புனலே
 ஏழை மனதில் வாழும் அருளே
 ஐயம் தீர்க்கும் அறிவுக் கதிரே
 ஐவர் துணையே அன்புச் சிலையே
 ஒளியே விழியே உயிரே வழியே
 ஓடும் நதியில் பாடும் அலையே
 அவ்வவ்வுலகை ஆக்கும் நிலையே
 அடியேன் சரணம் சரணம் சரணம்
 அறமே அறமே அறமே அறமே
 திறமே திறமே திறமே திறமே
 தவமே தவமே தவமே தவமே
 வரமே வரமே வரமே வரமே

வேதம் விளையும் வித்தே விளைவே
 நாதம் பொழியும் நலமே நிலமே
 ஓதும் பொழுதே உடனே வருவாய்
 உள்ளம் கேட்கும் வெள்ளம் தருவாய்
 அறியாக் கவலை அதிகம் அதிகம்
 அருள்வாய் அருள்வாய் கவசம் கவசம்
 பொய்யாமொழியே பொங்கும் நிலவே
 பூமிக் குடையின் காவற் பொருளே
 பார்த்தன் பணியும் பாதம் காக்க
 பாஞ்ச சன்னியம் பக்தனைக்காக்க
 மூடர்கள் தமையன் மோகனன் காக்க
 முள்ளில் மலராய் முனைத்தோன் காண்ண
 வாடும் உயிரை மன்னவன் காக்க
 தேடும் விழியைத் திருமால் காக்க
 கேலிப்பொருளைக் கிருஷ்ணன் காக்க
 கண்ணீர் நதியை கண்ணன் காக்க
 துன்பம் என்றோரு சமையைத் தீர்க்க
 தூயோன் வருக துணையே தருக
 மாதர் கற்பும் மடவார் நோன்பும்
 மாயோன் காக்க மலைபோல் வருக
 தகிடத் தகிடத் தகிடத் தகவென
 தறிபடு துன்பம் தறிகெட ஓட
 தகிடத் திகிடத் திகிடத் திகிடத்
 திசைவரு கவலை பசை இல தாக
 துருவத் துருவத் துருவத் துருவிடத்
 தொலையாய் பொருளே அலையாய் வருக

நிஷ்கா மத்தில் நிறைவோன் வருக
 காமசந் யாசக் களமே வருக
 ஞானம் யோகம் நல்குவன் வருக
 நல்லோர் வாழ்வில் நலமே நிறைக
 அடியேன் துயரம் அதிகம் அதிகம்
 அருள்வாய் அருள்வாய் கவசம் கவசம்
 பொங்கும் வேலும் புண்ணாக் காது
 பொருந்தும் துயரம் பொடிபடு மாறு
 தாங்கும் தலைவன் தாமரைக் கண்ணன்
 தாளில் வீழ்ந்தேன் சரணம் சரணம்
 மதுசூ தனனே மனிதன் சரணம்
 இருடி கேச இயலான் சரணம்
 கீதாச்சாரிய கிருஷ்ணா சரணம்
 வேதாச்சாரிய வேந்தே சரணம்
 தேவகி மைந்தா சிறியேன் சரணம்
 யசோத குமார அடியேன் சரணம்
 உன்னை விட்டொரு உறவுகளில்லை
 என்னை விட்டொரு இனியவ னில்லை
 நம்மை விட்டொரு நண்பர்க ளில்லை
 எங்கெங் கேநான் இருந்திடும் போதும்
 அங்கங்கே நீ அருள்செய வருக
 கோசலை ஈன்ற குமரா வருக
 கோதையின் மாலை கொண்டவன் வருக
 ரகுவம் சத்தின் நாயகன் வருக
 யதுவம் சத்தின் யாதவன் வருக
 மதுவை வென்ற மாதவன் வருக

மலைக்குடி கொண்ட மாயவன் வருக
 திருப்பதி யாளும் திருமால் வருக
 திருவரங் கத்துப் பெருமான் வருக
 இராவணன் கொடுமை தீர்த்தாய் துன்பம்
 இரா" வணம் எமக்கும் இன்னருள் புரிக
 கம்சன் கொடுமை களைந்தோய் வருக
 காலனை வெல்லக் கைவலி தருக
 நெற்றியில் திருமண நெஞ்சில் வைரம்
 காதில் குண்டலம் கையில் வில்லொடு
 தண்டைக் காலில் சலங்கை குலுங்க
 அண்டையில் வந்து அருளே புரிக
 கௌரவம் காக்கக் கண்ணா வருக
 பார்த்தன் மகிழப் பாடம் சொன்னாய்
 படித்தவன் மகிழப் பரமே வருக
 மூன்று குணங்கள் முறையாய்க் கூறிய
 சான்றோன் பாதம் தாவி யணைத்தேன்
 சிக்கென உன்னைச் சேர்த்துப் பிடித்தேன்
 பக்கென உந்தன் பாதம் பற்றினேன்
 கொக்கென நின்று குறிவைத் திருந்தேன்
 அக்கணம் வந்தாய் அடியில் விழுந்தேன்
 இக்கணம் என்னை ஏங்க விடாமல்
 தக்கவ னேநீ தயவுடன் அருள்க
 கல்லாய்ப் போனவன் காலடி பட்டு
 பெண்ணாய் ஆனது பிழையே அன்று
 உன்னால் தானே உலகம் இயக்கம்
 கண்ணனி லாமல் கடல்வான் ஏது

கண்ணணி லாமல் கடவுளு மில்லை
 கண்ணணி லாமல் கவிதையு மில்லை
 கண்ணணி லாவிடில் காற்றே இல்லை
 எத்தனை பிறவி எத்தனை பிறவி
 அத்தனை பிறவியும் அடியேன் கொண்டால்
 சத்திய நாதன் தாள்களை மறவேன்
 தத்துவத் கண்ணன் தனிமுகம் மறவேன்
 உன்னை நம்பி உனையே சேர்ந்தால்
 பிறவிக ளிலைநீ பேசிய பேச்சு
 உலகில் போதும் ஒருமுறை மூச்சு
 உன்னிடம் சேர்த்து உன்வடி வாக்கு
 இங்கே நாங்கள் இருக்கும் வரையில்
 சங்கு முழங்கு தர்மம் நிலைக்க
 பிள்ளைகள் வாழ்க்கை பிழையா காமல்
 மனையவன் வாழ்க்கை மாண்பு கெடாமல்
 இல்லை என்றொரு நாளில் லாமல்
 தொல்லை என்பது துளியு மிலாமல்
 தொற்றும் நோய்கள் பற்றிவிடாமல்
 முதுமை துயரம் மூண்டு விடாமல்
 படுக்கையில் விழுந்து பரிதவிக்காமல்
 சிந்தனை கெட்டுத் திறமையும் கெட்டு
 நிந்தனை பெற்று நீங்கி விடாமல்
 என்றும் பதினா நின்மை வழங்கு
 இப்பணிதொடர் அற்புதம் காட்டு
 தளரா மேனியில் சக்தியை கூட்டு
 தாய்போ லிருந்து சாதம் ஊட்டு

வாழ்ந்தால் இப்படி வாழ்வது நன்றென
 ஊரார் கென்னை உதாரணம் காட்டு
 உலகில் ஒருவன் உத்தமன் இவனென
 உயிர்கள் பேசிடும் ஒருநிலை கூட்டு
 சிறியவர் பெரியவர் வறியவர் செல்வர்
 சரிசரி சரியெனத் தலையை யசைக்க
 பொலிபொலி பொலழயெனப் புகழும் விளங்க
 மளமள மளவென மனையிருள் நீங்க
 கலகல கல கலவென காசுகள் சேர
 தளதள தளவெளத் தர்மம் தழைக்க
 வரவர வரவர வாய்ப்புக்கள் வாய்க்க
 ரகுபதி பசுபதி நன்மைகள் அருள்க
 ஐயா சரணம் சரணம் சரணம்
 அடியேன் வாழ்வில் நீயே கவசம்
 கவசம் கவசம் கவசம் சவசம்
 வந்தது வாழ்வில் மன்னவன் கவசம்
 கவசம் கவசம் கவசம் கவசம்
 வாழ்க்கை என்னும் கோபுரக் கவசம்
 அரிஓம் அரிஓம் அரிஓம் அரிஓம்
 அவனே துணையென அறிவோம் அறிவோம்
 அரிஓம் அரிஓம் அரிஓம் அரிஓம்
 அவனிடம் எதையும் தருவோம் தருவோம்
 ஜெயஜெய ராமா ஜெயஜெய கிருஷ்ணா
 ஜெயஜெய ஜெயஜெய ஜெயஜெய ஜெயஜெய
 ஜெயஜெய ஜெயஜெய ஜெயஜெய ஜெயஜெய

(வட்டக்கல் அண்ணாபிரகாசுக்குச் சொற்பொருள்)

குன்றி குவிலல்

எமது அன்புத் தந்தையார் கிறைவரை
 சேர்ந்த பொழுது உட்கிரந்து எமக்கு
 உதவியவர்களுக்கும், மரணச் செய்தி கேட்டு
 உள்ளாடு, வெளிநாடுகளிலிருந்து
 தொலைபேசி மூலமும், தொடர்பு
 கொண்டவர்களுக்கும் துயரில் கலந்து
 கொண்டோர்க்கும், கண்ணீர் அஞ்சலி பிரசுரம்
 வெளியிட்டவர்களுக்கும், மலர்வளையம்
 சாத்தியோடுக்கும், கிறித்தியர்களில்
 கலந்து கொண்டவர்களுக்கும்,
 கின்று நடைபெறும் அந்தியேட்டி கிறித்தியர்களும்,
 மற்றும் ஆத்ம சாந்திப் பிரார்த்தனையிலும்
 கலந்து கொண்டோடுக்கும், ஆம்மலரினை
 அழகுற அச்சிட்டத் தந்த அச்சுவலி
 தர்சா தயிற்ப் பதிப்பகத்தினருக்கும்
 எமது உளமார்ந்த நன்றிகளைத்
 தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

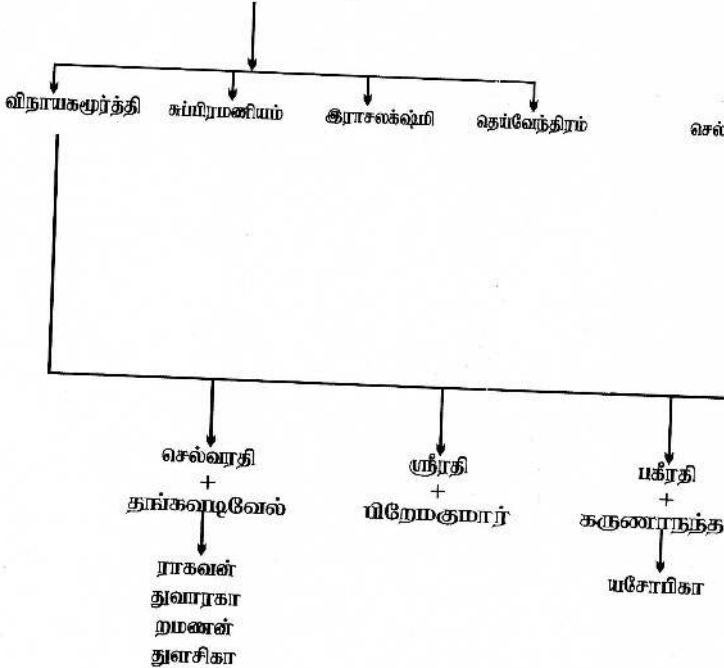
பிரதான வீதி,
 அச்சுவலி தெரு,
 அச்சுவலி.

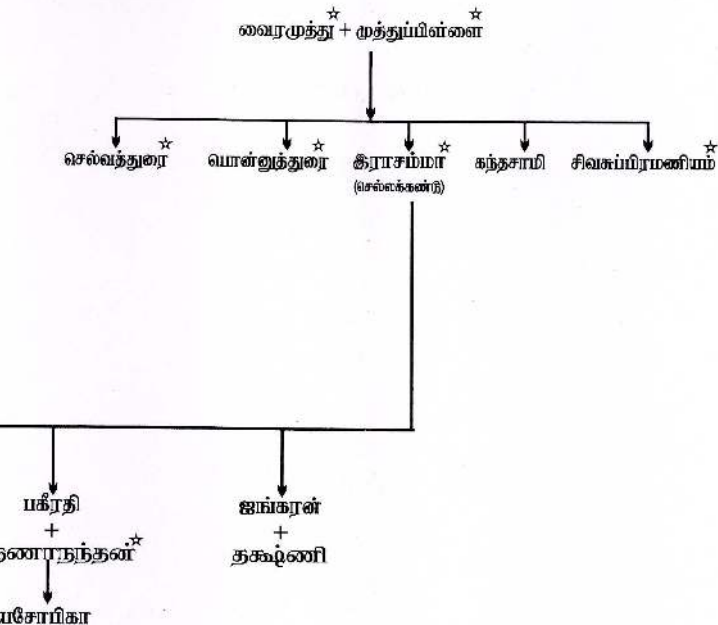
இங்ஙனம்
 குடும்பத்தினர்.

வம்சா

கணபதிப்பிள்ளை[☆] + சின்னம்மா[☆]

சாவழி

☆ இக்குறியீடு அமரர்களைக் குறிக்கும்

**THARSA
AMIL
PRINTERS**
சென்னை 600 088
சைவ சாலை
021 2058206